

Український ФУТБОЛ



Засновано в БЕРЕЗНІ 1991 року

Вівторок, 12 серпня 2008 року • № 88 (2040) • Ціна вільна

АПЕРКОТ ДЛЯ ФАВОРИТІВ

ПЕРШІ ЧОТИРИ КОМАНДИ МИНУЛОГО ЧЕМПІОНАТУ ВТРАТИЛИ ОЧКИ

Хто б міг подумати на початку чемпіонату, що після третього туру "Шахтар" і "Дніпро" знаходитимуться поруч, в середині турнірної таблиці? Адже вони входили у число головних претендентів на найвищі нагороди. І раптом такий ось конфуз на старті.

Свої матчі попереднього туру обидві команди виграли, але до цього виступали не дуже переконливо. Правда, якщо "Дніпро" привезло з подвійного виїзду вельми непоганий улов — чотири очки, то "Шахтар" рівно стільки ж недобрав.

Напередодні матчу дніпропетровці привернули до себе увагу гучними трансферами. Підвищений інтерес викликав цього вечора вчорашній спартаківець і сьогоднішній дніпрянин Калиниченко. Що ж до Бєлика, то він запевняв перед грою, що вже до наступного матчу буде у повному порядку. Але більшість розмов у підтрибунному приміщенні точилося з приводу чергового придбання "Дніпра". Як повідомляв напередодні матчу офіційний сайт "Ейндховена", бразильський захисник Алсидеш, який останній сезон провів як орендований гравець голландського чемпіона, став власністю "Дніпра". А взагалі, цей високорослий (192 сантиметри) захисник належав лондонському "Челсі".

Див. 2 стор.



4 ТУР

8 серпня
Дніпро – Шахтар – 0:0

9 серпня
Металург Д – ФК Харків – 3:0
Карпати – Іллічівець – 1:0
Ворскла – Динамо – 2:2
Чорноморець – Кривбас – 2:0

10 серпня
Арсенал – Зоря – 1:1
Металіст – ФК Львів – 0:0
Металург Зп – Таврія – 1:0

СТАНОВИЩЕ КОМАНД

	І	В	Н	П	М	О
1. Металург Д	4	4	0	0	7-1	12
2. Металіст	4	2	2	0	6-2	8
3. Динамо	4	2	1	1	8-5	7
4. Ворскла	4	2	1	1	6-4	7
5. Чорноморець	4	2	0	2	5-2	6
6. Арсенал	4	1	3	0	4-3	6
7. Зоря	4	1	3	0	3-2	6
8. Шахтар	4	1	2	1	4-3	5
9. Металург Зп	4	1	2	1	1-1	5
10. Дніпро	4	1	2	1	2-3	5
11. ФК Львів	4	1	1	2	2-3	4
12. Кривбас	4	1	1	2	3-5	4
13. Карпати	4	1	1	2	2-5	4
14. Іллічівець	4	1	0	3	2-6	3
15. ФК Харків	4	0	2	2	1-5	2
16. Таврія	4	0	1	3	1-7	1

У наступному турі зустрічаються

15 серпня – п'ятниця
Кривбас – Карпати

16 серпня – субота
ФК Львів – Ворскла
Зоря – Металург Д
ФК Харків – Чорноморець
Таврія – Арсенал

17 серпня – неділя
Шахтар – Металіст
Іллічівець – Дніпро
Динамо – Металург Зп

Найвлучніші

	І	Г (П)
Артем Милевський ("Динамо")	4	4 (1)
Володимир Коритько ("Чорноморець")	4	2
Джексон Коельо ("Металіст")	4	2
Дебатік Цуррі ("Ворскла")	4	2
Володимир Лисенко ("Арсенал")	4	2
Себастьян Васкес ("Чорноморець")	4	2
Рикардо Фернандеш ("Металург" Д)	4	2

Дискваліфіковані

Євген Боровик ("Кривбас")
Олексій Іванов (ФК "Харків")
Фернандиньо ("Шахтар")

АНАТОЛІЙ ПОПОВ: "Я — ПОМІРКОВАНИЙ ОПТИМІСТ"



Фахівці завжди мають попит. Хороші фахівці завжди можуть реалізуватися і їх завжди гідно оцінюють.

Від того, що колишній арбітр, функціонер з досвідом роботи в УЄФА та ФІФА Анатолій Попов з одного із керманичів Професіональної футбольної ліги України перекваліфікувався на представника клубу "Шахтар" у прем'єр-лізі, ПФЛ та ФФУ, його роль у вітчизняному футболі не зменшилася — знання ж бо, досвід і навики нікуди не поділися. Сьогодні він, як і раніше, може розкрити для громадськості інформацію про діяльність ПФЛ, дати оцінку роботі вітчизняного арбітражу, поінформувати вболівальників про "кухню" новоствореної організації — прем'єр-ліги.

На нашу думку, сьогодні, на зламі двох періодів розвитку українського футболу — ПФЛ та прем'єр-ліги, де Анатолій Попов виявився перехідною ланкою, він — актуальна постать. Його можна викликати на тривалу і відверту розмову. Наскільки відверту — судити вам, читачі.

Див. 6-11 стор.

Наш сайт в інтернеті www.ukrainian-football.com

Передплатити «Український футбол» на кожен наступний місяць можна до 10 числа попереднього. Тобто на жовтень — до 10 вересня.

МІНІМУМ ЗДОБУТКІВ ПРИ МАКСИМУМІ ЗАТРАТ

ДНІПРО	0 : 0	ШАХТАР
Кернозенко Шершун Шелаєв-к Воробей Єщенко Русол Калиниченко (Льопа, 60) Назаренко Ротань М. Пашаєв (Денисов, 60) Лисицький (Давидсон, 83)	8 серпня. 20.30. Дніпропетровськ. Стадіон "Метеор". 11 000 глядачів. А. Шандор А. Валенко Е. Валенко (усі – Львів) Делегат ФФУ: Г. Лисенчук (Київ)	П'ятов Хюбшман Жадсон (Гладкий, 72) Адріану (Селезньов, 46) Гай (Кравченко, 56) Вілліан Брандау Рац Чигринський Срна Чижов
Каніболоцький Грицай Корніленко Мазилу	М. Пашаєв (53) Льопа (79)	Худжамов Левандовський Єзерський Дуляй
Олег ПРОТАСОВ		Мирча ЛУЧЕСКУ



Суперники виявилися гідні один одного, і матч вийшов напрочуд наполегливим. Він тримав уболівальників у напруженні до фінального свистка, а у тренерів забрав чимало енергії. Мирча Луческу практично весь матч провів на ногах. Приводом для тренерського занепокоєння стала невластива гірникам гра. За відсутності дискваліфікованого лідера Фернандиньо, його функції між собою повинні були розділити Гай, Жадсон і Вілліан. Але гра у трійці цього вечора, відверто кажучи, не ладналася.

Спочатку гра йшла в невисокому темпі. "Дніпро" залишило попереду єдиного форварда – Воробея, якому адресувалися практично всі довгі передачі. За ним постійно наглядали Чигринський і Чижов, які, як правило, виходили переможцями в дуелях з нападником. Одного разу він випередив опікунів і підступно пробив, але м'яч пролетів трохи вище за поперечину. Взагалі ж, в першому таймі у господарів вийшло п'ять ударів, але голкіпера "Шахтаря" П'ятова ці постріли не дуже потривожили, оскільки лише два з них вийшли в небезпечній близькості від стійки і поперечини.

У "Шахтаря" в першій сорокап'ятихвилинці ближче за всіх до того, щоб відкрити рахунок, був Брандау. Так, на 16-й хвилині він уник опіки Єщенка і зробив чи то прострiл, чи то навіс, у результаті вийшов удар, і м'яч зі дзвоном врізався в хрестовину. А під завісу тайму чергова помилка Єщенка, який, подарував м'яч Вілліану, призвела до того, що бразилець потужно пробив у ціль. Виручив Кернозенко. Але на цьому атака не закінчилася, Брандау був першим на добиванні, проте Шандор за мить до цього зафіксував у форварда "Шахтаря" офсайд.

У другому таймі "Дніпро" заграло сміливіше. Його гравці частенько пресингували суперників на чужій половині поля, тим самим примушуючи гостей нервувати і помилятися. Але при загальній високій активності в центрі поля, а там, у господарів часом діяли по п'ять-шість футболістів, до лінії атаки м'яч так і не доходив, як правило, він застрявав в ногах захисників "Шахтаря". Навіси в штрафний майданчик до успіху привести не могли — П'ятов раз у раз забирав м'ячі на виходах. По-справжньому важко довелося йому лише під завісу зустрічі, коли дніпряни, притиснувши гірників до воріт, подали серію кутових. Останній завершився небезпечним ударом Денисова, але м'яч пролетів вище воріт. На 85-й хвилині "Дніпро" одержало право на штрафний. Льопа пробив, а Ротань трохи підкоригував політ м'яча, і П'ятов парирував його прямо на ногу Русолу, який в падінні зумів переправити його у ворота. Проте і тут все той же лайнсмен підняв прапорець, сигналізуючи офсайд.

Ну а що ж "Шахтар"? У другому таймі у гостей, слід відзначити разючий удар з 25 метрів Раца, який у відчайдушному стрибку парирував Кернозенко. Щодо інших атакувальних дій гостей, то Кравченко, який опинявся на ударних позиціях, раз у раз запускав м'яч до небес. А Селезньов і Гладкий, хоча і багато рухалися, але на завершальній стадії атак були малопродуктивними.

У результаті — нічия. І це був справедливий підсумок зустрічі, що і підтвердили на післяматчевій прес-конференції наставники обох команд.

Олександр ПЕТРОВ.

Післямова



Мирча ЛУЧЕСКУ, головний тренер "Шахтаря":

— Рахунок 0:0 відповідає тому, що відбувалося на полі. Я не вважаю, що сьогодні якась з команд заслужила три очки. Тому і коментувати особливо нічого.

— У трьох виїзних матчах ви набрали 2 очки, з чим це пов'язано?

— Це результат сьогоднішньої ситуації в команді. Складно входять у гру наші новачки. Крім того, ми багато прощаємо суперникам. Можливо, в сьогоднішній зустрічі це було не так очевидно, але у двох львівських матчах ми дуже багато не забивали в моментах, які зобов'язані були реалізовувати.



Олег ПРОТАСОВ, головний тренер "Дніпра":

— Думаю, сьогодні була достатньо цікава і непогана гра, яка тримала всіх у напруженні з першою до останньої хвилини. Не все виходило як у однієї, так і в іншої команди, але при цьому було багато непоганих красивих моментів. Забити могли обидві команди. Вважаю, що рахунок закономірний.

МЕТАЛУРГ Д	3 : 0	ФК ХАРКІВ
Воробйов Боавентура Маріо Сержіо Чечер Димитров Зотов (Березовчук, 67) Макридіс Мелконян (Аракелян, 55) Рибейро Фернандеш Кингслі Шищенко (Тимченко, 76)	1:0 Димитров (18) 2:0 Фернандеш (24) 3:0 Кингслі (63) 9 серпня. Донецьк. 17.00. Стадіон "Металург". 2 500 глядачів. В. Сіренко (Симферополь) В. Кравченко (Львів) В. Дем'яненко (Мукачеве) Делегат ФФУ: С. Сирота (Київ)	Стойко Комарицький Панковець Білий Гунчак Касьянов (Мілько, 46) Козоріз Сучков Чеберячко Батиста Платон (Рибейро, 65)
Дишленкович Даниловський Данилов	Зотов (22), Макридіс (59) Чеберячко (16), Касьянов (26), Стойко (55), Сучков (67)	Соколенко Самборський Городов Налєпа
Нікола КОСТОВ		Михайло СТЕЛЬМАХ

СТАХАНОВСЬКІ РЕКОРДИ МЕТАЛУРГІВ

Дні народження власних гравців не йдуть підопічним Стельмаха на користь

Донецький "Металург" встановив одразу два особисті рекорди в домашньому матчі з харків'янами, вперше відсвяткувавши четверту перемогу на старті у вищому дивізіоні і, знову ж таки вперше, обігравши городян за всю історію протистоянь цих команд в національному чемпіонаті.

Із перших же хвилин підопічні Ніколи Костова взяли гру в свої руки і, демонструючи кращі свої командні якості почали із завзяттям розривати футболістів другої команди першої столиці України. Багатонаціональний склад донецького клубу показав на диво злагоджені дії, які закономірно привели до плачевного для підопічних Стельмаха результату.

Вже на 18-й хвилині матчу болгарський легіонер Єлізар Дімітров грає на добиванні після виконаного Фернандешом штрафного. На радощах телевізійники з ходу дають на табло рахунок 2-0. Гол — і справді красивий, але на два не тягнув аж ніяк. Утім, вже через п'ять хвилин рахунок став саме таким. Все той же Дімітров видає чудовий пас на Макридіса. Але той падає від поштовху в спину у виконанні Козоріза. Пенальті! М'яч пролітає над голкіпером, і те що він вгадав кут допомагає мало.

Стійко, який хоч і дістав 5 разів (два голи Металург забив з офсайду) м'яч із сітки воріт, в цьому матчі був дуже непоганим. На жаль, всього лише непоганий, а харківський захист зробив усе, щоб засмутити свого голкіпера в цьому матчі. Те ж можна сказати і про півзахист городян, який тримали на голодному пайку своїх форвардів – Платона і Батисту. "Батя" старався щосили впродовж матчу, але його бразильська техніка виявилася безсилою проти організованої оборони суперника.

Забивши другий м'яч, донецька команда заграла ще розкутіше і азартніше, і на 63-й хвилині важкуватий, але спритний нігерієць Кингслі на добиванні, після удару Макридіса, робить рахунок розгромним і виконує переможне сальто.

За п'ять хвилин до кінця матчу Рибейро проводить гол престижу. Але, на жаль, з офсайду. З рахунком 3-0 матч і закінчується. Харків'яни в черговий раз не змогли порадувати перемогою свого іменинника (на цей раз 29-річчя святкував Гунчак). Можливо, зіграв свою роль фактор рідного поля (3 з 4-х стартових поєдинків Металург провів удома), але команда у Костова виглядає дуже симпатично. Як казав сліпий, побачимо, проте поки що в загальному заліку Метадон впевненно лідирує.

Ігор БЄЛОВ.

Післямова



Нікола КОСТОВ, головний тренер "Металурга" Д:

— Перемога вийшла гідною. Наші хлопці добре знали, що треба зробити, аби виграти цю гру. 3:0 — закономірний результат гри.

— Ви хотіли спочатку випустити Даниловського на місце Ткаченко, а потім змінили рішення. Чому?

— Передумав. Ткаченко добре атакує, Даниловський добре тримає м'яч. Ухвалили рішення, щоб Димитров зіграв на місці Ткаченко.

Михайло СТЕЛЬМАХ, головний тренер ФК "Харків":

— Після другого гола команда перестала грати. Чому так вийшло? Приїдемо до Харкова і розбиратимемося.

— Чи не впливає на гру команди те, що ваш президент поєднує роботу, виконуючи також обов'язки президента прем'єра-ліги?

— Не впливає.



— Ви в першому таймі замінили молодого футболіста Білого, але він старався, а ось інші, як здалося, були менш старанними.

— Чесно кажучи, півкоманди міняти можна було. Ще раз повторю, після другого гола, команда просто зупинилася. Будуть зроблені найжорсткіші висновки. У футболі так не можна, повинно бути самолюбство, повинен бути командний дух.

ДО ХОРОШОЇ ГРИ ДОДАВСЯ Й РЕЗУЛЬТАТ

ВОРСКЛА 2		2 ДИНАМО
Долганський-к Даллку Красноперов Маркоський Кулаков (Главина, 67) Кравченко (Деспотовський, 82) Цуррі Медведєв Янузі (Чичиков, 64) Ярмаш Єсин	0:1 Милевський (30) 1:1 Єсин (34) 1:2 Бангура (59) 2:2 Цуррі (80) 9 серпня. 19.00. Полтава. Стадіон "Ворскла" імені Олексія Бутовського. 12500 глядачів. В. Годулян (Одеса) В. Ольшанецький (Івано-Франківськ) А. Приймак (Симферополь) **Делегат ФФУ:** Ю. Махно (Кіровоград)	Шовковський-к Допілка Бетао Гіоане (Ярмоленко, 84) Вукоєвич Алієв Шацьких (Бангура, 46) Михалик Милевський Каддурі Нінкович
Остапенко Джуричич Локтіонов Чеснаков	Маркоський (87) — Вукоєвич (22), Каддурі (45), Ярмоленко (88)	Рибка Морозюк Кравець Несмачний Зозуля
Микола **ПАВЛОВ**		Юрій **СЬОМІН**

Сусіди по "турнірці" підійшли до цього матчу в особливому настрої. "Динамо" мало довести керівництву, вболівальникам та самим собі, що матч із "Дрогедою" (а особливо останні хвилини) не що інше як тимчасове затьмарення. "Ворскла" в останніх матчах дуже вдало грала з киянами, але здобути позитивний результат не вдавалося, тому підопічні Павлова прагнули продемонструвати якісний футбол. До речі, про Миколу Петровича: пан Павлов, на думку ФФУ, порушив принципи Fair Play, пригрозивши Віталію Годуляну словесною розправою, якщо той буде судити матч "у звичній для себе манері".

Вже на початку матчу, а саме на п'ятій хвилині, Сергій Кравченко мав відкривати рахунок у матчі. На жаль для полтавських фанатів, після його потужного удару з 30-ти метрів, м'яч лише струсонув хрестовину воріт Шовковського. Після такого зазіхання на власний спокій "Динамо" прокинулося і намагалося гідно відповісти полтавцям. Вийшло це на 30-й хвилині, коли у центрі штрафного майданчика зійшлися два 25 номери — Геннадій Медведєв та Артем Милевський. Артем, використовуючи потужний корпус, відтіснив ветерана "Ворскли" від м'яча. Після цього зробив кілька кроків убік і з розвороту поцілив у дальній кут воріт Долганського. Сергій нічого зробити не зміг — 0:1. Але не довго столичні гості панували на полтавському полі. Вже за чотири хвилини Тиберіу Гіоане грубо помилився у своєму штрафному майданчику, що дозволило полтавцям відновити паритет. Після атаки "Ворскли" м'яч потрапив до румуна, і той, не розібравшись в ситуації як слід, віддав точну передачу на суперника. Дмитро Єсин цією ситуацією скористався сповна, спочатку поклавши на газон на замаху двох захисників "Динамо", а вже потім пробив по воротах. СаШо був закритий своїми захисниками, і тому пустив цей м'яч під собою.



Після перерви замість непомітного Максима Шацьких на поле вийшов Ісмаель Бангура. І саме сам гвінеєць зміг знову вивести свою команду вперед. Як не дивно, але киянам допомогла саме "спартаківська комбінація". На підступах до воріт Бангура та Милевський розіграли чудову "стінку", Артем, віддавши пас в один дотик п'ятою, вивів Бангуру на ударну позицію. Ісмаелеві намагалися завадити Долганський і Медведєв, але зрештою він продерся через оборонні редути полтавців. Залишившись наодинці з м'ячем пеед воротами, Бангура спокійно "поклав" футбольний снаряд у сітку. Але після пропущеного гола бажання грати і забивати у "Ворскли" не зникло. Про це на післяматчевій прес-конференції говорив наставник полтавців. Зібравшись із силами, "біло-зелені" змогли добитися свого. Григорій Ярмаш зробив високий навіс з правого флангу і на дальній стійці Дебатик Цуррі ударом ногою в падінні точно влучив у кут воріт. Олександр Шовковський — на газоні, м'яч — у сітці, а вболівальники "Ворскли" — на ногах. Павлов вже вкотре акробатично застрибує на Цуррі, святкуючи гол. "Динамо" у той момент перебувало у розпачі, Юрій Сьомін після матчу ледь не плакав. Усі спроби здобути перемогу у час, що залишився, динамівці змарнували. Нічия — 2:2 — повністю по грі.

Андрій **ІВАНОВ.**

Післямова



Микола ПАВЛОВ, головний тренер "Ворскли":

— Дуже приємно, що нам вдалося зіграти внічию. У всіх компонентах футболу наші гравці сьогодні показали гідний рівень. Ми ні в чому "Динамо" не поступилися, можливо, десь нам повезло, що після першого пропущеного гола нам відразу вдалося зрівняти рахунок. Але навіть після того, як команда програвала, гравці все одно хотіли відігратися і не зупинялися.

— Бесіда з Годуляном у вас відбулася?

— У мене в контракті є пункт, що якщо я на післяматчевій прес-конференції дозволю собі обговорювати дії суддів, буду матеріально покараний. Але ми не обговорювали того, що я можу говорити в пресі перед матчем. Тому я висловив свою думку, а вона комусь подобається, комусь — ні. Це моя думка і я хотів її висловити, не більше.

— Миколо Петровичу, а ви не втомилися? 90 хвилин на ногах!

— Вже 180, я і в Симферополі також жодного разу не присів. Лише "Зоря" мене трохи посадила. Я не втомився. Почуваюся добре, ношу міцні брюки і намагаюся в них не присідати.



Юрій СЬОМІН, головний тренер "Динамо":

— На мій погляд, гра для глядачів була дуже цікавою. І в цілому, за винятком деяких помилок, ми демонстрували непогану гру. Дуже було багато хороших моментів, комбінацій і голів. Але помилки в обороні нас підвели.

— Які резерви команди ви сьогодні побачили для гри з "Спартаком"?

— По-перше, гра дуже близько. Резерви, поза сумнівом, є. Окремими епізодами гри я задоволений, як гравці грали в середній лінії і в атаці. Резерв той, що повинні дисципліновано зіграти в обороні.

КАРПАТИ 1		0 ІЛЛІЧІВЕЦЬ
Романенко Федорів Милошевич Петровський Пшеничних-к Кобин (Ткачук, 60) Годвин Ощипко Кожанов (Голодюк, 79) Худоб'як Лещук (Зеньов, 85)	1:0 Фещук (42, пн.) 9 серпня. 17.00. Львів. Стадіон "Україна". 10 900 глядачів. А. Абдула С. Букреєв (обидва — Харків) О. Якименко (Київ) **Делегат ФФУ:** А. Гаваші (Ужгород)	Шуховцев-к Камдем Камдем Оберемко Д. Воробей (Ксьонз, 69) Ярошенко (Кривошеєнко, 77) Полянський Нефедов Ситник Чучман Беганський (О. Іващенко, 46) Кирильчик
Когут Женюх Кополовець Бідловський	Федорів (31), Худоб'як (45) — Оберемко (64), Чучман (84)	Товт Соляник Савін Ліма
Олег **КОНОНОВ**		Олександр **ІЩЕНКО**

ЩАСЛИВИЙ ДЕНЬ КАЛЕНДАРІ

9 серпня львів'яни ще жодного разу не зазнавали поразок

Обидві команди в минулому турі зазнали поразок з великим рахунком, і у цій грі намагалися реабілітуватися перед своїми симпатиками. Одним з нюансів матчу було те, що наставник гостей Олександр Іщенко торік ще керував діями "зелено-білих".

В "Іллічівці" дебютував Олексій Полянський, відомий за виступами у донецькому "Металурзі" та "Шахтарі". І саме він міг відкрити рахунок в дебюті матчу, але в декількох метрах від воріт не влучив по м'ячу. Маріупольці на початку гри більше володіли м'ячем, багато комбінували, але завершальним ударам Костянтина Ярошенка, Олександра Ситника, Андрія Оберемка бракувало влучності. Разом з тим, надійно діяв в рамці воріт Всеволод Романенко, для якого це був 100-й матч серед еліти, який, забігаючи наперед, виявився для нього "сухим".

"Карпати" поступово вирівняли гру і вже хвилі атак почали накочуватись на оборону команди з берегів Азовського моря. Впритул зі стійкою пробивав Василь Кобин, а удар головою Ігоря Худоб'яка виявився несильним. Запам'яталися і небезпечні удари головою з декількох метрів Ігоря Чучмана та Павла Беганського, але спортивне щастя було на боці "Карпат". Під кінець таймку Ігор Худоб'як несподівано для захисників, жонглюючи м'ячем, то головою, то коліном, увірвався до штрафного, змусивши помилитись екс-карпатівця Павла Кирильчика, гру рукою якого зафіксував Анатолій Абдула, — пенальті.

Востаннє "Карпати" пробивали у Львові пенальті майже два роки тому і тоді Микола Іщенко не зумів точно пробити з позначки. Цього разу до м'яча підійшов Максим Фещук, який востаннє реалізовував 11-метровий удар ще в листопаді 2004 року, коли "зелено-білі" грали у першій лізі. І цього разу найкращий бомбардир "Карпат" зумів перехитрити свого візаві, розвівши Шуховцева та м'яча по різні боки.

Під час перерви Олег Кононов зумів знайти потрібні слова у роздягальні, і "Карпати" у другому таймі діяли набагато цікавіше та швидше. Знову міг відзначитись Фещук, але Шуховцев ногами вибив м'яч на кутовий. Від удару головою Павла Ксьонза вже поперечина рятує господарів від неприємностей. Можливо, тому, що день 9 серпня є фартовим в історії "Карпат": у шести матчах "зелено-білі" здобули п'ять перемог, лише раз зігравши внічию.

Юрій **НАЗАРКЕВИЧ.**

Післямова



Олег КОНОНОВ, головний тренер "Карпат":

— Сьогодні було важко, особливо в першому таймі. У діях гравців була присутня скутість. Звідси й втрати м'яча, і нервозність у його відборі. Але навіть у негативному можна знайти позитивне. Мені сподобалося, що футболісти переборюли себе й надалі вирівняли гру, що й призвело до перемоги. Разом з тим, не будемо забувати, що "Іллічівець" — досить серйозна, організована команда.

Олександр ІЩЕНКО, головний тренер "Іллічівця":



— Певний час ми мали ігрову перевагу, але нічого з цього не вийшло. Потрібно забивати, адже виграє той, хто забиває, що і було зроблено з 11-метрової позначки у виконанні Максима Фещука. А всі ті моменти, що були у нас, повинні були матеріалізуватись. Трохи, мабуть, не пощастило, і тому вітаю "Карпати" з першою перемогою. Для "Іллічівця" це вже третя поразка у чотирьох іграх, і команда може потрапити в таке становище, що не буде впевненості у своїх силах. Це може призвести до якихось небажаних явищ, адже попереду у нас дуже складний календар.

НЕЗРОЗУМІЛА ПІСЕНЬКА

АРСЕНАЛ 1 : 1 ЗОРЯ

Арсенал: Рева, Беньо, Распопов, Симоненко, Кузнецов (Півненко, 82), Євсеєв, Закарлюка (Старгородський, 86), Ессола, Олійник (Шмаков, 62), Лисенко, Мандзюк

Запасні: Деонас, Алан, Заваров, Хомин

Тренер: Олександр ЗАВАРОВ

1:0 Лисенко (26)
2:0 Джихані (75)

10 серпня. 17.00. Київ. Стадіон "Оболонь". 1 500 глядачів.

Є. Абросимов (Одеса)
О. Войтюк (Бердянськ)
В. Валуєв (Запоріжжя)
Делегат ФФУ: М. Железний (Суми)

Попередження: Беньо (42), Лисенко (60) — Коротецький (67), Омоко (72)

Зоря: Комарицький, Гаврюшов, Коротецький, Каменюка (Джихані, 54), Омоко, Райчевич, Шевчук, Скоба, Гомес, Єрмак, Діденко (Половков, 88)

Запасні: Тлумак, Цимакуридзе, Болохан, Костюк, Гринченко

Тренер: Анатолій ВОЛОБУЄВ

Якийсь дивний вийшов матч… Незрозумілий…

Не зрозуміло, скільки ще київський "Арсенал" гратиме на будмайданчиках з різними назвами. Цього разу була "Оболонь", де роздягальня більше нагадує вагончики для будівельників із Західної України. Заваров ось каже, що почував себе наче в гостях. Та й команда за його словами була наче не в своїй тарілці. Від збентеження хлопці навіть від оборони грали. До речі, Анатолій Волобуєв теж стверджує, що його команда грала від оборони. Але з іншої причини – нестачі нападників (Антонов та Коллінз травмовані). Як вам такий поєдинок, шановні читачі, коли дві команди використовують захисний варіант? Хотілося б подивитися таку гру? Хіба що замість якої-небудь Кунсткамери… Виділити можна два голи та ще кілька небезпечних моментів біля воріт обох команд. Все інше – мишача метушня в центрі поля, дарма що доволі інтенсивна.

Незрозумілий був і арбітраж, який не сподобався обом тренерам. Якось арбітр несміливо зважувався на жовті картки там, де їх потрібно було давати із заплющеними очима.

Незрозуміло вчинив в середині другого тайму і Олександр Заваров, який випустив замість Дениса Олійника третього опорного півоборонця. Від команди господаря таке бачу вперше. Зміцнення захисних порядків не допомогло "Арсеналу" – луганці відразу ж захопили ініціативу і зрівняли рахунок. А Шмаков, що вийшов замість Олійника, сам не зрозумів навіщо вийшов – посмішив стадіон парочкою невдалих підключень до атаки і все. Кажете гравець київського "Динамо"? Не зрозуміло, навіщо він там?

А найнезрозуміліший вийшов момент із розиграшем призів по квитках, які не зрозуміло звідки взялися. Сидів біля мене один чоловік. Ну, назвали номер його квитка. Пішов він за призом. Повернувся. Питаю: де приз? Він: не знаю, комусь віддали. Отака історія. Незрозуміла.

До речі, більшість вболівальників так і не зрозуміла, де потрібно було купувати квитки, якщо не враховувати підприємливих хлопців на підступах до стадіону, які "штовхали" "білєтікі" по 10 гривень.

Все розуміла лише міліція, котра не пускала на стадіон нікого, хто був без квитка… А напередодні Вадим Рабинович дав інтерв'ю одній з газет, де пообіцяв, що вхід буде безкоштовним.

Незрозуміло якось…

Олександр ОЗІРНИЙ.

Післямова



Олександр ЗАВАРОВ, головний тренер "Арсеналу":

— Це вже наша друга домашня гра, де ми вели в рахунку і не змогли втримати свою перевагу. Складно однозначно назвати причини, через які ми не можемо показувати зараз нормальний футбол. Говорити, що спека? Так вона для всіх однакова. Мабуть, позначається поки що втрата деяких провідних гравців, зокрема Селезньова. Плюс травма Жоземара. Через це не вийшло нормальної комбінаційної гри. Результатом задоволений, все-таки очко — це краще, ніж нічого.

— Ваші враження від стадіону "Оболонь" і де проводитимете наступну гру?

— Хоч і в Києві, але це не наш стадіон. Особисто я себе відчував у гостях. Думаю, що і на хлопцях це позначилося. Грали більше від оборони. Де гратимемо далі, поки не знаємо. У наступному турі їдемо до Сімферополя, потім приймаємо "Динамо", цілком можливо, що на їхній арені.

— Ессола сьогодні грав. Питання з його контрактом вирішені?

— Так, все нормально. Я просив президента, щоб вирішив всі його проблеми. Це ведучий наш гравець, без нього було б важко.

— Київське "Динамо" готується провести не просто матч Ліги чемпіонів проти московського "Спартака"… Що б ви побажали молодим динамівцям?

— Взагалі я не маю права обговорювати сьогоднішнє "Динамо", але свою точку зору скажу: немає поки в "Динамо" (Київ) патріотів, для яких було честю і гордістю носити форму динамівця. З яких причин, не можу сказати. Іноземці? Так той же іноземець, який одягає майку "Мілана", "Марселя", "Ювентуса" тощо, ставиться до своїх завдань, як годиться. "Динамо" я бажаю пройти далі, в груповий турнір. Але там будуть суперники набагато складніші. У мій ігровий час матчі зі "Спартаком" були надпринциповими, і в більшості випадків ми перемагали.

— Прокоментуйте сьогоднішнє суддівство.

— Кажучи коротко, сьогоднішнім суддівством я не задоволений. Всі дрібні фоли були призначені в нашу сторону. І це неприємно. Взагалі Абросимов завжди нас судив потворно.



Анатолій ВОЛОБУЄВ, головний тренер "Зорі":

— На жаль, втрата через травми двох нападників (Антонова і Коллінза) не дала нам сьогодні зіграти гостро в атаці. Більше грали від оборони. В цілому вдалося, хоча могли і пропустити під завісу матчу.

ЯКБИ НЕ ТОЙ ТОВАРИШ…

Олег Таран звинуватив арбітра в тому, що той "вбив" його команду

ЧОРНОМОРЕЦЬ 2 : 0 КРИВБАС

Чорноморець: Руденко-к, Нижегородов, Хіменес, Шандрук, Коритько (Луценко, 85), Косирін, Ребенок (Белецький, 70), Васкес, Владов (Мельник, 42), Мельо, Мжаванадзе

Запасні: Ширяєв, Гилаєв, Гришко, Васін

Тренер: Віталій ШЕВЧЕНКО

1:0 Васкес (54)
2:0 Косирін (85)

9 серпня. 19.00. Одеса. Центральний стадіон "Чорноморець". 8500 глядачів.

С. Даньковський
В. Пушенко
А. Шамич (усі – Київ)
Делегат ФФУ – В. Парадников (Київ)

Попередження: Косирін (69), Хіменес (81) — Рожков (15), Ковальчук (50), Бартулович (74)

Вилучення: Боровик (50, гра рукою за межами штрафного майданчика)

Кривбас: Боровик, Сердюк, Шагойко, Ковальчук (Костишин, 77), Мелащенко (Мотуз, 60), Балабанов (Куслій, 53), Бартулович, Бюлюкбаші-к, Рожков, Опря, Максимов

Запасні: Котелюх, Грановський, Радченко, Ібанда

Тренер: Олег ТАРАН

Друга поспіль перемога підопічним Віталія Шевченка далася не так легко, як у попередньому матчі з "Карпатами". Особливо важко одеситам було в першому таймі. Начебто гості й не мали переваги, однак голевих моментів біля воріт Віталія Руденка виникало значно більше, ніж біля воріт Боровика. Правильніше сказати, логічно доведених до кінця атак. Гравці "Кривбасу", головним чином, використовували удари із середніх і далеких дистанцій. "Чорноморець" же шукав підходи до воріт "Кривбасу", подовгу контролюючи м'яч. Але до перерви в господарів поля пройшли лише дві атаки. Спочатку Косирін небезпечно прострелив на дальню стійку, але Ребенок, знаходячись на куті воротарського, не влучив по м'ячу. А потім уже сам Косирін завершував атаку своєї команди, але м'яч пройшов поруч з "дев'яткою". Було видно, що одеситам не вистачає різноманітості у завершальних стадіях атак, зате гості продовжували небезпечно атакувати, завдаючи ударів з-за меж штрафного. Та м'ячі після ударів Бюлюкбаші, Шагойко проходили поруч зі стійкою.

У другому таймі картина змінилася кардинальним чином. І причина тому — вилучення воротаря "Кривбасу". Боровик, намагаючись перервати передачу на Косиріна, на мить вискочив за межі штрафного і піймав м'яч. Головний арбітр матчу Сергій Даньковський трактував це як фол останньої надії, і воротар був вилучений. М'яч з воріт після пробитого Васкесом пенальті діставав уже Артем Куслій, що замінив Костянтина Балабанова. Після цього до кінця матчу гра проходила під диктовку "Чорноморця". Господарі на повну використовували свою чисельну перевагу. Крапку в матчі поставив Косирін, головою замкнувши навісну передачу.

Сергій ЧАЙКА.

Післямова



Олег ТАРАН, головний тренер "Кривбасу":

— Я вдячний хлопцям… Якби не цей товариш, ми виграли б сьогодні. Ми повинні були обігрувати "Чорноморець", я був упевнений у нашому успіху. Але, на жаль, усе залишилося на своїх місцях, люди просто знищують футболістів, команду, вболівальників… До гравців, повторюся, немає ніяких претензій… Потрібно робити якісь кардинальні кроки. Поки будуть судити такі люди, що знищують працю футболістів, ні про який високий рівень розвитку футболу в Україні не може бути й мови.

Ми маємо намір подати протест. Після гри я подивився повтор і переконався, що в першому таймі суддя не поставив два пенальті у ворота "Чорноморця".



Віталій ШЕВЧЕНКО, головний тренер "Чорноморця":

— Перший тайм був якийсь незрозумілий. Було багато бажання, але ми погано грали в пас, мало що вдавалося створити, хоча моменти були… На другу половину хлопці налаштувалися краще.

ЖАЖАНУЛИСЯ

МЕТАЛІСТ 0 0 ФК ЛЬВІВ

Горяінов
Ганцарчик
Папа Гуйє
Обрадович
Бордіян
(Зезе, 46)
Валяєв
Слюсар
Едмар
(Фомін, 76)
Рикун
Девич
(Тришович, 87)
Коельо

Бажан
Конюшенко
Джире
Барилко

Мирон
МАРКЕВИЧ

10 серпня. 19.00. Харків. ОСК "Металіст". 18 200 глядачів.

О. Зубарєв (Слов'янськ)
М. Васюта (Рівне)
Е. Карапетян (Тернопіль)
Делегат ФФУ: Р. Шнейдерман (Дніпропетровськ)

Жданов (51)
Каваців (85)
Гальчук (90+3)

Радь
Романюк
Ващук
Жданов
Кицута
(Каваців, 60)
Даньків
Федорчук
Панас
(Гальчук, 92)
Б. Баранець
Г. Баранець
Худзик
(Гордієнко, 63)

Висоцький
Леонідов
Котенко
Мостовий

Степан
ЮРЧИШИН

У „Металіста" хата не скраю, і харків'яни вирішили не виокремлюватися у цьому турі, продовживши нічийну традицію „Дніпра", „Шахтаря" та „Динамо". Перемоги в двох останніх матчах дозволяли говорити про досить непогану форму підопічних Маркевича. Крім того, сенсація першого туру, коли "Львів" переграв чемпіона, вже почала забуватися на тлі двох поспіль поразок команди Юрчишина. Тому напередодні матчу всі прогнозували перемогу господарів, причому велику. Схоже, це і зіграло з харків'янами злий жарт...

Із перших хвилин зустрічі стало помітно, що гості максимально змобілізовані і здаватися не мають наміру. Оборона дебютанта, очолювана Владиславом Ващуком, єдиним досвідченим гравцем у команді, діяла дуже уважно і організовано. Львів'яни практично не порушували правил поблизу своєї штрафної. Воно ж або чисто відбирали м'яч і перерівали передачі суперника, або дозволяли суперникам виходити на ударні позиції і бити по воротах.

Перша половина тайму пройшла без моментів. Господарі зрозуміли, що голіруч львів'ян не взяти, і почали методично розхитувати оборону. Однак не виходили у харків'ян їхні фірмові комбінації в короткий пас, а вся гострота була у стандартах або довгих передачах. Згодом Коельо вдається вирватися на „побачення" з Радем, але в останню мить оборонець підставляє ногу під удар. Через мить, після поданого Ганцарчиком кутового, помиляється Радь, але Едмар не влучає у ворота з гострого кута.

У другому таймі "Металіст" заграв набагато активніше, чому сприяла поява на полі Зезе, котрий замінив Бордіяна. Прудконогий і технічний івуарієць розтерзав лівий фланг оборони гостей. Спочатку комбінація Зезе – Девич завершилася ударом останнього з гострого кута – м'яч пролітає поряд із стійкою. Потім Девич у боротьбі з двома оборонцями б'є зльоту з лінії штрафного під поперечину. Голкіпер в кидку парирував м'яч на кутовий. Корнер подав Рикун, м'яч прийняв Зезе на лінії штрафної, але м'яч після його удару пролетів над поперечиною. Згодом знову небезпечно атакував Зезе на правому фланзі, але його удар в ближній кут нівелював Радь.

Львів'яни тим часом затямили правило утримання потрібного їм рахунку. При щонайменшому контакті, вони почінали професіонально падати, зображуючи нестерпні муки. Загалом, цей аспект професійної гри підопічні Степана Юрчишина вивчили успішно. "Металісту" так і не вдалося пройти щільну оборону суперника. А останні хвилини і зовсім нагадали кінцівку матчу "Динамо" – "Дрогеда": на п'ятій доданій хвилині Радь вибив м'яч, а Федорчук в контратаці бив впритул – і м'яч пролетів поряд зі стійкою.

Отож гості заробили очко, а фаворит – втратив два. ФК "Львів" вдруге демонструє себе грозою авторитетів, проте в зустрічах з рівними по силі командами концентрації не вистачає.

Валерій ПРИГОРНИЦЬКИЙ.

Післямова



Степан ЮРЧИШИН, головний тренер ФК „Львів":

— Перш за все, я хочу сказати, що „Металіст" – це прекрасна команда. Ми дуже добре її вивчали, тим більше, після гри з „Динамо". Я навіть сказав на установці, що на певний час ця команда є найбільш організованою, й вона дійсно грає в футбол і по грі, думаю, заслуговує на те місце, котре вона займає. Ми були налаштовані на важку гру, можливо, нам сьогодні поталанило: було багато моментів. Щоправда, наприкінці могли і ми забити. Результатом задоволені. Поки хлопці можуть грати, вони грають, вони віддалися цій грі. Можливо, їм не вистачає досвіду, але я думаю, що з кожним разом вони додаватимуть.



Мирон МАРКЕВИЧ, головний тренер "Металіста":

— Такі матчі ніколи не бувають простими. Дебютант вищої ліги, в принципі, ні нічого було робити... Команда грала строго від оборони, а це для нас зараз – проблема. Напевно, для нас краще грати на виїзді, тому що у нас вдома всі команди будуть ставати у своїй штрафній та грати на втримання рахунку. ФК „Львів" свого досяг, хоча у нас були моменти... Маємо серйозну проблему з нападниками. Для того, щоб проходити таку масовану оборону, потрібен хороший нападник, на жаль, у нас його немає. Наприкінці програти могли. Ми десь ризикували, точніше, я ризикував: хотілося дотиснути команду.

ТЕАТР ОДНОГО АКТОРА

Єдиний, хто відзначався у цьому матчі, – Сергій Силюк. На його рахунку – гол і жовта картка

МЕТАЛУРГ Зп 1 0 ТАВРІЯ

Постранський
Польовий
Челядинський
Невмивака
Тигорев
Аржанов
Степаненко
Кривцов
(Вернидуб, 46)
Годин
Лазаровнч
(Кабанов, 60)
Алозі
(Силюк, 73)

Жук
Гай
Рудика
Опанасенко

Анатолій
ЧАНЦЕВ

:0 Силюк (82)

10 серпня. 19.00. Запоріжжя. Стадіон "Славутич-Арена". 5 500 глядачів.

С. Задиран (Дніпропетровськ)
В. Лисакевич (Харків)
В. Сусло (Харків)
Делегат ФФУ: І. Гайворонський (Донецьк)

Силюк (81)

Дикань
Алундерис
Назаров
Хайдучек
Ільницький
(Ференчак, 84)
Голайдо
Галюза
Любенович
Донець
Гоменюк
Зборовський
(Ідахор, 61)

Тодич
Давидов
Ковпак
Маркович
Добре

Михайло
ФОМЕНКО

Багато хто (і ми в тому числі) прогнозував, що після заяви на звільнення, написаної Михайлом Фоменком після поразки від "Ворскли", кримчани будуть просто кістьми лягати на "Славутич-Арені", аби досягти потрібного результату. Так воно, в принципі, й сталося. Сімферопольці тупо грали на 0:0 і ледь не досягли свого, але своєчасна заміна зроблена Чанцевим, вирішила долю зустрічі.

Сергій Силюк, який втратив місце в основному складі, вийшов на поле з неймовірним бажанням проявити себе. І зробив це! Спочатку отримав жовту картку, а вже через хвилину реалізував свій момент. В першому таймі "козаки" володіли перевагою, але швидкості їм явно не вистачало. "Таврія" відповіла лише дальнім ударом Голайдо.

У другому таймі господарі додали в швидкості, і біля воріт гостей почали виникати по-справжньому голеві моменти. Тарас Кабанов навіть гол забив, але з положення "поза грою". А потім вийшов Силюк (дехто стверджує, що вказівка випустити Сергія прийшла "зверху") і став автором першого гола запорізького "Металурга" в прем'єр-лізі. Запам'ятайте! Може, в кросворді трапиться.

Ігор БЄЛОВ.

Післямова



Анатолій ЧАНЦЕВ, головний тренер "Металурга" Зп:

— Оцінка гри позитивна. Добилися першої перемоги, забили перший гол. Але знову насторожує і лякає реалізація! Ми створили в першому таймі два стовідсоткові моменти — не можемо забити. У другому таймі, знову ж таки, стовідсотковий момент. Ми, в принципі, знали гру "Таврії", були готові до неї. У обороні в першому таймі зіграли без помилок, повністю нейтралізували атаку суперників. У другому таймі, десь в середині, хлопці помітно додали і добилися позитивного результату.



Михайло ФОМЕНКО, головний тренер "Таврії":

— Переміг той, хто більше цього хотів на футбольному полі. А короткий аналіз гри нашої команди ми зробимо у себе вдома.

— Після сьогоднішньої гри у вас немає бажання написати заяву повторно?

— Без коментарів. Просто це були дві різні команди. Я маю на увазі "Таврію" вдома і тут. Сьогодні їм не можна дорікнути в тому, що вони не віддавалися, не боролися. А в Сімферополі було так. Вони займалися, у нас є такий вираз "плаванням", поплили туди, поплили сюди і приплили. А сьогодні боролися. Ми говорили з футболістами на цю тему раніше. Ця заява не була просто емоційним вчинком. Річ у тому, що всі, без винятку, люди, які займаються своєю улюбленою справою, повинні щороку себе мотивувати. А якщо люди живуть вчорашнім днем, то, природно, буде спад. Я це з причини свого досвіду передбачав і попереджав, бо ми всі бачимо, що рівень українського чемпіонату росте.

АНАТОЛІЙ ПОПОВ: "Я – ПОМІРКОВАНИЙ ОПТИМІСТ"

— Анатолію Володимировичу, доброго дня! Віктор Миколайович Мірошин турбує. Ви зараз у Києві?

— Так, в редакції газети, яку ти знаєш, — "Український футбол", на прямій лінії.

— І довго там будете?

— Дві години. Отож, якщо маєш конкретне запитання, — питай. А ні — то пізніше зустрінемось.

— То я вам передзвоню.

— Телефонуй, Вікторе. Зустрінемося. Пам'ятаєте такого футболіста? Це дзвонив колишній футболіст київського "Динамо".

— Звичайно. Розкажіть про нього нашим читачам. Дружите?

— Виріс разом з ним на Нивках, надзвичайно талановитий футболіст. Я думаю, один з найталановитіших футболістів у радянському футболі. Він був у "Динамо" в період В. Лобановського та О. Базилевича. Перейшов з ними спочатку в "Шахтар", потім у — "Чорноморець". Так трапилося, що через певні обставини не зміг розкритися на високому рівні. Але талант цього унікального, в технічному плані, футболіста старше покоління пам'ятає.

— А як ви потрапили у футбол?

— Напевно, це доля. Будинок моїх батьків на Нивках — в п'ятдесяти метрах від футбольної бази "Динамо", яка наприкінці п'ятдесятих років була там відкрита. Тож до того моменту, коли збудували базу в Кончі-Заспі в 70-х роках, я бачив усіх футболістів та тренерів, починаючи від Олега Ошенкова і закінчуючи Олександром Севидовим. Також там був Анатолій Зубрицький, Євген Горянський, В'ячеслав Соловйов, Віктор Терентьєв, Віктор Маслов. З цими людьми я був знайомий...



БЕЗ ЛЕГІОНЕРІВ СЬОГОДНІ НЕ ОБІЙТИСЯ

— Доброго дня.

— Доброго.

— Турбує вболівальник із Києва. Чим пояснити не дуже яскравий старт "Шахтаря" на початку сезону?

— Важко пояснити і фахівцю, і простому вболівальнику, бо нічого не передвачало такого невдалого старту. Пояснення шукають тренери — це їх прерогатива. Певний збіг обставин — присутній. Думаю, одну з важливих ролей зіграв матч за Суперкубок країни, оскільки він був напруженим, особливо в психологічному плані. По-перше, я вважаю, що емоційний сплеск, який був на цьому матчі, позначився негативно на наступній зустрічі. По-друге, як ніколи, зібрано зіграли дві львівські команди. І, як ніколи, в б так сказав, усі лінії й ланки, особливо лінія оборони та воротарі. Тут є комплекс причин. Але я думаю, що "Шахтар" за будь-яких обставин повинен був виглядати краще. Впевнений, тренери в усьому розберуться.

— Доброго дня, пане Анатолію. Наталя Вишинська, Київ. Нещодавно відбувся футбольний матч між зірками естради і футболу. Звичайно, це не рівень професіонального футболу, але він нас, простих смертних, більше цікавить. Та й команда зірок естради грає на чемпіонаті світу. Чи мають перспективи саме такі, профспілкові, команди — медиків, вчителів тощо. Може, серед цих команд також варто пошукати молоді таланти?

— Навряд чи в таких командах ми можемо знайти підтримку професіональному футболу. А от що стосується пропаганди футболу, то такі команди, однозначно, потрібні. Є в нас чимало добротних команд серед аматорів. До речі, досить солідно організовані ці змагання Асоціацією аматорського футболу, якою керує Федір Іванович Шпиг. Я вважаю, що такої популяризації у нас на сьогодні не достатньо. І представники мас-медіа змагаються, і зірки естради. Все це — реклама футболу, яка буде працювати в подальшому на його розвиток.

— Доброго дня, пане Анатолію! Вас вітає Сергій Бойчик із Симферополя, затятий уболівальник футболу, в моїх газетах, які я люблю — "Молодь України" і "Український футбол". Я дуже переживаю за "Таврію" та "Шахтар". А питання в мене таке — що нам дасть прем'єр-ліга?

— Що вона дасть — покаже час, а ось що хотілося, щоб вона дала, — можу сказати. Перш за все, щоб взаємовідносини усіх футбольних структур піднялися на рівень, який би дозволив знайти взаєморозуміння між владними структурами. І я хочу побажати нашій новій організації у цьому успіхів. Я думаю, що це питання можна вирішити. Ідеологія, яка сповідується тією чи іншою організацією, не може бути однаковою. Чим буде думок більше, навіть полярних, тим буде краще для українського футболу. Потрібно зустрічатися, спілкуватись і вирішувати все шляхом переговорів. Тому, я думаю, прем'єр-ліга активно включиться в цей процес і налагодить зв'язки і з ФФУ, і з ПФЛ, і з клубами. Це, я вважаю, одна з найголовніших сторін діяльності прем'єр-ліги.

— І друге питання: час вже, мабуть, виховувати своїх гравців, які гратимуть під Прапором України, а не робити ставку на легіонерів. Адже у цьому — майбутнє українського футболу, як ви вважаєте?

— Я з вами повністю згоден, але...є такий вислів "step by step" — крок за кроком. Ця проблема не така й проста. Свого часу, ще за радянських часів, у нас була серйозна школа підготовки футболістів, і ви пам'ятаєте, які були в нас успіхи в юнацькому футболі — і на світовому, і на європейському рівнях. Причому, це були не лише завойовані місця, але й були футболісти, які вже з юнацьких команд одразу входили до основного складу провідних команд Радянського Союзу. Сьогодні з об'єктивних причин це втрачено. Потрібно, щоб система підготовки була змінена. Не можна керуватися старими принципами, оскільки сьогодні, ви бачите, — спокус різного роду так багато, що важко зробити так, щоб у футбол йшли, як раніше. Це колись кидали школу і бігли у двори грати в футбол. Сьогодні потрібні нові методи залучення до футболу. Потрібні і в організаційному, і в спортивному плані нові форми роботи. Якщо з цим справимося, то у нас буде і підготовлена молодь, і відповідне майбутнє. Але сьогодні ми без легіонерів не обійдемося. Сьогодні й у солідних європейських клубах, які виступають в Лізі чемпіонів, багато легіонерів. Потрібно знайти паритет. Зрозуміло, що легіонери повинні бути висококваліфіковані. Тут є проблема. Дякую за запитання.

— І я вам.

— Доброго дня.

— У мене багато друзів з аматорських команд Києва, які перемагають і в Києві, і в області. Що ви скажете про аматорський футбол? Чи можуть аматори підвищувати власний статус?

— Справді, таких команд дуже багато. І в Києві, і в Київській області, і в інших областях. Є команди, які футбол розглядають як засіб відпочинку, а є команди, які ставлять перед собою серйозні завдання. Така команда була в Ірпені, яка за радянських часів дійшла до другої ліги. У Чернігівській області в селі Плиски сільська команда зараз успішно грає в другій лізі. Все залежить від того, яке завдання перед командою поставило її керівництво. Зараз одного ентузіазму для футболістів замало. Потрібне серйозне фінансове підгрунтя. Команда може виграти обласну першість, потім всеукраїнську серед аматорів і тоді має право увійти до другої ліги ПФЛ, якщо інфраструктура відповідатиме вимогам атестації. Отакий шлях. Дякую за запитання!

БІДНІЙ ЛЮДИНІ ФУТБОЛ КРАЩЕ НЕ СУДИТИ

— Я — з Хмельницького телефоную. Які ваші очікування і який настрій "Шахтаря", на третій кваліфікаційний раунд Ліги чемпіонів?

— Настрій дуже серйозний, адже є конкретне завдання президента клубу — якомога краще виступити в цьому турнірі. Президент "Шахтаря" підкреслює, що виграш чемпіонату України це не самоціль, а засіб для виступу в Лізі чемпіонів.

— А виграш євротурніру — це перспектива на майбутнє?

— Це перспектива, але, на мою думку, достатньо реальна. З наступного сезону переможець чемпіонату виходить на пряму до групового турніру Ліги чемпіонів. Отже, піднімається статус чемпіонату і значимість перемоги в ньому. Це буде гарним стимулом і для наших фаворитів, і для тих команд, які мають попсувати їм нерви. Це — нормальний процес. Чим конкурентоздатнішим буде чемпіонат, тим краще для українського футболу. Дякую!

— Доброго дня! Анатолій із Бородянки. А правда, що "Шахтар" не хоче відпускати своїх гравців на Євро-2012?

— Не зрозумів запитання. До Євро-2012 ще далеко, і не відомо, хто з гравців буде на нього запрошений. Є правила ФІФА, де чітко записано, коли треба відпускати футболіста на змагання. Це загальноприйняті правила. Звичайно, "Шахтар", як і всі інші команди, буде це правило виконувати.

— Можна ще одне?

— Будь ласка.

— Раніше була вища ліга, а тепер прем'єр-ліга. Які плюси і мінуси від цього?

— Про плюси і мінуси важко сказати. Прем'єр-ліга — молода структура, тому зарано ще про щось говорити. А плюси і мінуси покаже час. Тоді й можна буде подивитися і посперечатися, що було краще. Взагалі добре, що створена нова структура. Все залежатиме від того, як вона виконуватиме свої завдання.

— Добрий день! У мене до вас два запитання. Перше: чим відрізняється прем'єр-ліга від професіональної футбольної ліги і чи піде вона на користь нашому футболу?

— Тільки-но відповідав на схоже запитання. Будемо так казати: сьогодні існують дві структури. Розмежування їх роботи вже відоме. З вищою лігою буде працювати прем'єр-ліга, а перша і друга ліги — професіональна футбольна ліга. Що змінилося? Створена нова структура, яка буде зосереджена на питаннях тільки вищої ліги. Це позитив. Негатив теж можливий, але хотілося б, щоб його не було. Якщо клуби, всі хто стояв за цим проектом, витримають ту направленість структури, про яку заявляли при її формуванні, то в неї буде перспектива. Якщо це було створено лише для того, щоб змінити вивіску чи, може, щоб в прем'єр-лігу не потрапили певні особи, — це інша справа. Що буде з прем'єр-лігою — покаже майбутнє, але я думаю, що це позитивний крок.

— Доброго дня. Микола Багрiний. З Вишневого. Чи буде зменшуватися ліміт на легіонерів?

— Ліміт на легіонерів буде зменшено. Це позиція Федерації футболу України. Поступово їх хочуть довести до 5 футболістів. Однак є маленьке "але". Свого часу, ви пам'ятаєте, було 8 легіонерів і пристойний виступ національної збірної на чемпіонаті світу. Отже, немає прямого зв'язку між зменшенням кількості легіонерів і успіхом збірної.

— І ще одне запитання. Можна?

— Звичайно.

— Цікаво, яка зарплатня у суддів вищої, першої та другої ліг?

— У вищій лізі арбітр одержує за гру 2000 у. о. Асистент арбітра 1000 у. о. Перша ліга — 600, друга — 250.

— Вам не здається, що завелика зарплатня за півтори години?

— Щоб оцінити зарплатню, потрібно покуштувати цей хліб. Не секрет, що у футбол сьогодні грають достатньо заможні люди. А керують футболом дуже заможні люди. Якщо бідна людина буде судити ці змагання, — то і наслідки можна передбачити. Стоїть питання про подальше підвищення зарплатні. І я це підтримую. Але якість суддівства повинна відповідати цій зарплатні. Тут є проблема: якщо людина одним свистком може вирішити долю мільйонних затрат, вона має бути повністю незалежною й у фінансовому плані. Ви розумієте, про що я кажу?

— Звичайно.

— Дякую.

"УРОК ФУТБОЛУ В ШКОЛІ ЗАПРОПОНУВАВ Я"

— Анатолію Володимировичу, це Іван Житнюк, бажаю здоров'я!

— Дякую. Що тебе цікавить?

— Я дивився передачу "Про футбол відверто". Мені сподобалося, як ви дуже інтелігентно, у властивій вам манері, не загострюючи нічого...

— Досить хвалебних од, давай критику!

— Я хочу сказати, що сьогодні мені абсолютно не подобається, як поводиться наш уряд відносно Євро-2012.

— Мені теж не все подобається.

— Але ж так не має бути! Туди лізуть і Тимошенко, і міністр, і навіть хлопець, який собі обрізав... Ви знаєте, про кого я.

— Давай не будемо. Нас і жінки чують.

— І уряд, і Адміністрація Президента, і федерація футболу, — це як Лебідь, Рак і Щука. Я, як людина, яка стояла біля витоків відродження українського футболу. Ви це знаєте. Із першого дня, 12 грудня 1996 року на Конференції, на якій ми вийшли зі складу СРСР, ми обрали Віктора Банникова. Банников був президентом ФФУ, був членом виконкому. Потім, у 1996-му, Віктор Банников переконав нас, що нам потрібен Валерій Пустовойтенко, хоча ми й не розуміли, навіщо. Я дуже радий, що Валерій Павлович працював тут. Він не послухав мене, що потрібно забрати у ПФЛ всі комітети, які були підвладні Суркісу — суддівський та інспекторський. Потім, коли Суркіс став президентом ФФУ, він все собі знову перебрав.

— Так, давай запитання.

— Моя пропозиція — щоб цим Лебедю, Раку і Щуці пообрізати крила і так далі, щоб вони не тягнули в різні боки цей віз і не розтягували український футбол. Сьогодні повинно бути єдине обличчя футболу — це або Пустовойтенко, або Сафіуллін. Ось ці дві людини могли б очолити. У жодному випадку це не повинен бути чиновник з Кабінету Міністрів, з Адміністрації Президента чи Прем'єр-міністр, чи, не дай, Боже, ФФУ.

— Іване, послухай...

— Справді, велике спасибі, Григорію Михайловичу Суркісу за те, що він допоміг, брав участь і так далі. Його певна заслуга у цьому є також. Але він повинен займатися федерацією футболу, він не повинен лізти в інші справи, ні в ПФЛ...

— Іване, все зрозуміло. Твоя точка зору зрозуміла. Радий тебе чути. Всього тобі найкращого.

— Якщо буде така необхідність, я готовий виступити.

— Добре.

— Лариса Олександрівна з Києва. Моє питання стосуватиметься не професійного футболу, а введення у школи цього предмета. Знаю, що це запропонував Суркіс. Програма діє?

— Одна поправка — це я запропонував цей предмет. Свого часу програма діяла. Починаючи з 97-го року, я бачив ентузіазм, коли прийшов з цим проектом до Валерія Пустовойтенка. Потім підписав договір з Міністерством освіти і науки, яке тоді очолював Валентин Зайчук. Ми провели кілька всеукраїнських нарад, семінарів. Започаткували курси підготовки вчителів, які викладають футбол. Закупили 25 тисяч м'ячів в УЄФА для шкіл, які ввели предмет. Процес пішов. Потім Григорій Суркіс запросив мене в Федерацію футболу України і запропонував варіанти співпраці. Зі свого боку, я запропонував йому свій варіант — зосередитись на уроці футболу, ліцензуванні тренерів та входженні до європейської конвенції про взаємне визнання тренерських ліцензій. Якщо говорити загалом про стан уроку футболу, то мушу сказати — багато було свого часу піар-кампаній. На жаль, сьогодні вже мало що чути про урок футболу. Якщо так піде і надалі — ми можемо втратити цей проект. А деякі керівники на уроці футболу зробили собі імідж. Забути такий проект — злочин.

— Питання від Олександра Ягольника. Яке ваше ставлення до креативу на тему культурної програми молодіжного Євро-2012?

— Це цікаво. Але це питання поза межами моєї компетенції. Це прерогатива Федерації футболу України, дирекції Євро-2012. Там можуть відгукнутися й підтримати вашу ініціативу. Адже саме федерація футболу формує політику, стратегію і тактику у таких питаннях.

— Анатолію Володимировичу, що ви думаєте про рівень арбітражу в першій лізі минулого сезону та про заяви ФК "Оболонь", що її не допускають до вищої ліги?

— Якщо говорити про другу частину питання, то, можливо, це — емоції. Я пам'ятаю цю заяву президента "Оболоні" після матчу з "Динамо-2". Його можна зрозуміти. Для цього є певне підґрунтя. Але це питання безпосередньо треба задавати керівникам ФК "Оболонь". Гадаю, коли такі авторитетні люди як Олександр Слободян, щось подібне говорять, то мають якісь докази. З приводу арбітражу у першій лізі, то ним ніхто не був задоволений. Навіть Федерація футболу України, яка зазвичай захищає арбітрів. Але арбітрів треба захищати лише там, де він правий. Якщо арбітр винен, про це потрібно говорити. ФФУ визнала цю проблему в першій лізі. Ви знаєте, скільки було серйозних помилок? Потрібно, щоб хтось за це відповідав. І відповідати повинні перші особи. Я вважаю, що немає сьогодні абсолютних ліків від проблем суддівства. Стовідсотково вирішити проблему неможливо. Головне, щоб помилок було якомога менше і вони були технічного плану, а не морального. Пригадую, свого часу головна футбольна структура дуже захищала окремих арбітрів, які були наближені до керівництва. Інші арбітри були далекі від нього. Тому й рішення дисциплінарних органів щодо арбітрів



відрізнялись. За одні і ті ж помилки для окремих суддів покарання були в 3-4 рази жорсткіші, а для окремих більш м'якими. Зараз потрібно відзначити, що ситуація змінюється, але свого часу ФФУ дуже повільно реагувала на закиди ПФЛ. Сьогодні й Федерація говорить про серйозні проблеми в суддівстві. Чим швидше це визнали б, тим швидше цей процес покращувався б. Гадаю, якщо ФФУ об'єктивно оцінюватиме ситуацію і визнаватиме помилки арбітрів, то об'єктивізму буде більше і картина арбітражу буде краща. Дякую за запитання!

ТРЦ "ТРОЇЦЬКИЙ" — ЦЕ ТЕАТР, КОТРИЙ РОЗІГРУЮТЬ ПЕВНІ ОСОБИ

— Добрий день! Спочатку наведу приклад одного футболіста, а потім задам запитання. Футболіст молодий. Йому 21 рік, але він встиг побувати вже в 4 командах. У 2 вищої ліги і в 2-х другої ліги. Зараз він в другій лізі на контракті. Безумовно, футболіст має бути технічним, але техніка приходить з практикою. Футболіст — на перегляді в клубі. Молодий, перспективний, підписує контракт, а його випускають, в кращому випадку, лише на заміну, та й то на 10 хвилин. А через півроку кажуть, що він взагалі непотрібний. Щоправда, був вищоліговий клуб, де він грав в основі, правда, за дубль. А влітку його посеред сезону звільнили. Щоправда, як личить вищій лізі, дали вільного агента. У другій лізі посеред сезону теж зараз не дуже влаштуєшся. І ніхто вже на тебе не хоче дивитися, коли сезон вже розпочався. Зараз він у другій лізі, й травмувався на початку весни. Його випускали на заміну. Травма вже загоїлася. Він пройшов з командою збори, два тури змагань, і вже натякають, що його перебування в команді — на волосинці. Тобто можливий варіант виходу з команди посеред сезону. До зими знову доведеться сидіти без професійних тренувань. Більше того, колись за вільного агента в другій лізі клуб вимагав компенсацію в 5 тисяч доларів, щоб футболісту важче було змінити клуб. Тепер до вас запитання, як до спеціаліста, як до знавця букви футбольних законів. Як має діяти футболіст щодо клубу, якщо посеред сезону з ним хочуть розірвати контракт?

— Дякую за запитання! З ваших слів я зрозумів, що ви — мама?

— Так.

— Я розумію ваші почуття. Але я хочу, щоб ви зрозуміли тренерів. Ніколи від талановитого гравця жоден тренер не відмовиться. Інша справа, що не завжди тренер може побачити талант. Тепер щодо питання, як поводитися. Є контракт, підписаний між клубом і футболістом. Там розписані всі умови. І якщо клуб хоче його розірвати, то повинен виплатити всю суму заробітної плати, яка зазначена у контракті. В іншому випадку, футболіст може написати заяву в ПФЛ, описати детально ситуацію, що склалася, вказати контактний телефон. З ним вийде на зв'язок інспектор ліги і це питання вирішуватиметься на дисциплінарному комітеті.

— У нього контракт до 2010 року. Якщо клуб його розірве і виплатить компенсацію, йому можна буде звертатися в інший клуб для перегляду?

— Можна. Але потрібно це зробити до 31 серпня. Втім, гадаю, такі питання потрібно вирішувати з клубом шляхом переговорів. Найкраще, коли футболіст проявить себе як толерантна людина й коли клуб та футболіст домовляються.

— Він це вже проявляв.

— Ну, якщо не виходить, то потрібно звернутися до ПФЛ.

— Доброго дня! Віктор Муха, Чернігів. Питання пов'язане з кадровими стосунками головних і дочірніх команд в нашому чемпіонаті. Дочірні команди існують для того, щоб молоді гравці прогресували. Однак і травмовані гравці основи теж мають десь відновлюватись і набирати форму. Як ви до цього ставитеся?

— Свого часу, якщо ви пам'ятаєте, була так звана єдина заявка. Тобто всі гравці могли грати як за першу, так і за другу команду. Були ситуації, коли потрібно було, щоб команда програла, тоді виставляли молодіжний склад. А якщо потрібно було, щоб друга команда в нижчій лізі виграла, то виставляли основу. До чого це призводило — ви теж пам'ятаєте. Сьогодні є норма регламенту, і обговорювати його немає сенсу. Ми йдемо шляхом європейського футболу. Там такого нема. Це було ноу-хау окремих керівників нашого футболу, і далеко не найкраще.

— Як ви оцінюєте роботу суддівського корпусу під керівництвом Дерда?

— Віктор Дердо чимало зробив, в тому числі й позитивного. Була проведена значна методична робота, регулярні виїзди на закордонні збори, організовані навчальні процеси. Але комітет арбітрів занадто часто відстоював честь мундира. Захищати арбітрів треба, але якщо арбітр помилився і це бачить вся країна, а комітет все заперечує, тоді і ставлення до нього відповідне. Знову ж таки, наголошую — абсолютних ліків в арбітражі нема. Але є недоліки, так би мовити, на поверхні. Якби їх вчасно усунули, то й таких наслідків не було б.

— Доброго ранку.

— Доброго.

— Це ваш колега, можна сказати, сонячний Крим, турбує. Республіканська рада "Спартак". Мені довелося бути арбітром.

— Слухаю, вас.

— Нас турбує Євро-2012.

— Розумію. Думаю, це, без перебільшення, біль державного масштабу. Ваші колеги ставили мені подібні запитання. Є, я б сказав, проблема в тому, що довго святкували перемогу Кардиффу. Марнували час. І є ще проблема об'єктивна — сьогодні, ви знаєте, яка біда спіткала Західні регіони. П'ять мільярдів збитків — їх треба десь взяти і спрямувати на цільові програми. Але я все-таки поміркований оптиміст. Хотілося б сподіватися, що сьогодні ворогів Євро-2012 немає. Якщо хтось хоче уявити, що вони є, думаю, це дурниця. Бо кожен суб'єкт, кожен індивідуум візьме щось позитивне від Євро-2012. Тому варто шукати, як кажуть, ворогів в іншому місці.

— А ми не шукаємо? Даруйте, у вас, у Києві, центр недобудований. Це біль у серці.

— Із торговим центром поблизу стадіона ситуація вельми заплутана.

— Коли вже його поламають?

— Його ламають. Як на мене, там зав'язані серйозні люди в цьому бізнес-проекті. Та кінцівки нині важко знайти. Це не наше завдання. Думаю, що там не все так просто, — це театр, котрий розігрують певні особи. Така ситуація, бо задіяні великі гроші. Ви знаєте, де великі гроші...

— А у нас, в Криму, крім Куніцина, ніхто не займається справами. Дуже мало людей зацікавлено у Раді міністрів, парламенті підготовкою до Євро-2012. У нас, на жаль, не так багато таких людей, як Куніцин. Він багато робить для футболу, зокрема в Криму. Якби у нас було більше таких

людей на місцях, питання вирішувалися б швидше. Але в мене запитання до вас як до фахівця саме арбітражу. Зараз призначено нового голову комітету арбітрів — Вадима Шевченка. З огляду на ваш досвід, що це за фахівець, і які можна пов'язувати з ним надії і перспективи?

— Ми повинні ставитись до цієї ситуації толерантно. Прийшла нова людина на цю посаду. Людина, перед якою стоять серйозні завдання. І, будемо сподіватися, він їх вирішить. Шевченко свого часу був хорошим арбітром, у нього є досвід керівництва футбольними структурами. Я хотів би побажати йому успіхів, щоб він організував роботу таким чином, щоб у суддівстві було якомога менше проблем.

"У НЕПІДГОТОВЛЕНОСТІ МОЖЕ І ПОЛЯГАТИ ПІДГОТОВЛЕНІСТЬ..."

— На виконкомі, коли йшли вибори нового голови комітету арбітрів, склалося враження, що члени виконкому не були готові до цього вибору...

— Якщо вже таке конкретне питання, то мені взагалі не зрозуміла ситуація з цими виборами чи призначенням, чи як правильно сказати... Було кілька кандидатів названо. Щодо процедури є питання. Очевидно, потрібно було, щоб кандидати виступили з відповідними програмами, захистили їх, показали, що вони планують. Нічого б не було страшного, коли б це питання розглянули через два-три тижні. Є фахівці, в комітеті, які впоралися б на перших турах із цим завданням. А потім, треба було заслухати програми кандидатів, і, найголовніше, почути, як вони планують вийти з кризи, що існує в українському арбітражі.

— Добрий день.

— Добрий.

— Чому федерація футболу не може дати ні рішення апеляційного комітету, ні рішення дисциплінарного комітету щодо матчу "Нафтовик" — "Динамо"?

— В історії українського футболу створений прецедент, коли виконком ухвалив рішення відсторонити від розгляду питання, пов'язане з організацією проведення змагань, структуру, яка за це відповідає. Наголошую — унікальний випадок: лише в цьому питанні, щоб цю ситуацію розглядав КДК. Я не знаю, а можу лише здогадуватись, чому це зроблено. Можливо, вважали, що рішення, яке буде прийняте, в ПФЛ декому не сподобається. Але факт залишається фактом: ФФУ ухвалила безпрецедентне рішення, яким КДК отримано повноваження по одному конкретному матчу. Федерація постійно дорікала ПФЛ, що основний метод роботи ліги — штрафи. А КДК просто вирішив питання: по 25000 доларів штрафу кожному клубу. І таким чином зняли проблему навколо матчу. Отже, провина клубів різна, а санкції — однакові. Мені не зрозуміло, чому в окремому випадку ситуацію бере під контроль федерація. Кому це потрібно — питання до федерації.

— Дякую.

— Анатолію Володимировичу, чи не здається вам, що у нашому футболі останнім часом всі вибори проходять непідготовлено, спонтанно? Ось, наприклад, у Полтаві вибори президента прем'єр-ліги теж, здається, проходили не зовсім зрозуміло...

— Я думаю, що тут є два питання. У непідготовленості може і полягати підготовленість, це — по-перше. По-друге, стосовно Полтави, то навряд чи при тому підході, який був організований, можна провести вибори президента. Адже не звернули уваги на статут прем'єр ліги, де чітко сказано, що висувати кандидатуру на пост президента можуть клуби. Лише клуби. Таких було чотири, а восьмеро — самовисуванці. І те, що їх допустили до конкурсу, — порушення статуту. Отож, якщо не обрали — чудово, бо коли б обрали будь-кого, навіть людину заслужену, процедура піддаватиметься сумніву, а отже, вибори будуть незаконними. Те, що запропонував президент футбольного клубу "Шахтар" Ринат Леонідович Ахметов, думаю, — оптимальний варіант — найняти серйозну міжнародну компанію, яка б



підібрала три-чотири кандидатури, попередньо ознайомившись з їхніми програмами, їхніми досьє, яка б, рекомендувала прем'єр-лізі цих людей, як кандидатів на такий високий пост. Це найреальніший і найдоцільніший шлях на сьогодні.

— Людмила Грищук турбує. Ваше ставлення до ситуації в "Арсеналі" з Мизіним?

— З Мизіним ситуація, як на мене, однозначна. Є контракт, і сторони повинні виконувати його умови. КДК прийняв рішення на користь футболіста і оштрафував "Арсенал" за невиконання контрактних зобов'язань.

— А щодо "Арсеналу" та стадіону...

— Проблема стадіону, справді йде шлейфом за цим клубом. Адже створювався він свого часу нашвидкуруч. Чудова ідея, але підстав було недостатньо. І від цього тепер потерпає клуб. Хоча за відсутності бази, клуб досяг вагомих успіхів і слід підтримати його. Знаю, що тривають перемовини з "Оболонню" про те, щоб була надана можливість грати на їхньому стадіоні і з федерацією щодо комплексу ім. Віктора Банникова. Але там є свої проблеми, бо ці два стадіони не відповідають у повному обсязі вимогам атестації для команд прем'єр-ліги.

— Серед найголовніших завдань прем'єр-ліги — прозорість бюджетів. Чи буде вона насправді, щоб не виникало таких випадків, як з Окодувою, коли неможливо з'ясувати, хто його продав, куди й за скільки.

— Футбол відображує ситуацію в країні. Тому, якщо в державі є проблеми, то вони є і в футболі. Деякі клуби мають прозорий бюджет, деякі — на шляху до цього. Існують нюанси. Це, з одного боку, певна інерція, з другого — "традиції". Є проблеми, але рано чи пізно ми повинні вийти на загальний прозорий бюджет, бо це вимоги атестації клубів. Чим раніше це клуби зроблять — тим буде краще. Інших варіантів немає.

— Добрий день, редакція газети "Сумщина". Кілька запитань. Перше. "Нафтовик" — "Динамо". Пам'ятаєте той матч? КДК, ПФЛ і апеляційна комісія, чи правильно вони вчинили? Уже цього сезону на стадіонах прем'єр-ліги були деякі порушення. Думаю, що це лише початок.

— Тут існує дві проблеми. Перша — це те, що ФФУ забрала розгляд цього питання в бюро ПФЛ і передала КДК рішенням виконкому. Це унікальний випадок, про що я вже говорив. Чому так зроблено? Це окрема тема. Друге питання — щодо самого рішення. Мені не все зрозуміло про рівність покарання. І про саме рішення з погляду ефективності. Якщо ПФЛ дорікали, що ліга тільки штрафує, то сама федерація в особі КДК обмежилися виняткове штрафами.

— Але однак прикро, що в інциденті в Охтирці винні були, насамперед, фанати "Динамо" — і саме цей клуб. Мені здається, що всі ці документи писалися під диктовку або під копірку.

— Я не хотів би продовжувати коментар з цього приводу. Але вважаю, що тут є дуже серйозні питання як за процедурою, так і щодо самого рішення.

— Ну і останнє питання. Чи не вважаєте ви, що головна проблема українського футболу в персоналіях? Наприклад, якби прибрати Суркіса, футбол розвивався б зовсім по-іншому? На мою думку, не було б такого, що він сидить і збирає гроші. Тільки керує. Керувати це найлегше.

— Без коментарів.

"НАТУРАЛІЗАЦІЯ ЛЕГІОНЕРІВ? ЛИШЕ ЯК ВИНЯТОК!"

— В'ячеслав Стасенко, Київ. Як ви ставитеся до натуралізації легіонерів і, зокрема, Девича?

— Скажемо так: це узгоджений крок, який ухвалили футболіст і керівництво клубу. Я до нього ставлюся з повагою. Це позиція громадянина і позиція клубу. Вони збіглися і це добре. Як виняток, я вважаю, це нормально. Але як правило — ні.

— З погляду допомоги розвитку клубу...

— Допомагати? Може, й так. Я ж кажу, як виняток — це нормальне явище, як правило — ні. Це не допомога. Таким чином, ми не вирішимо завдання. Оскільки, якщо так розвивати цю тему, то ми можемо натуралізувати і з Африканського континенту більше людей, і з Азії тощо. Але навіщо? У нас вдосталь талановитої молоді.

— Як ви вважаєте, чи є у нас, в Україні, проблема тимчасових легіонерів, тобто людей, які приїжджають тільки щоб заробити?

— Звичайно, є. Це проблема пострадянських держав, побічні ефекти становлення професіонального футболу.

— Доброго дня! Юрій із Києва. Хотів би запитати: наш футбол перебуває в занепаді, якщо порівняти кількість публіки, яка була десь років 20 тому і тепер. Іноземців багато в клубах. Чи можна запровадити таку процедуру, щоб клуби, які запрошують іноземців, перераховували обов'язковий відсоток від гонорарів у свої дитячі футбольні школи, на розвиток молоді.

— Про занепад – я так питання не ставив би, є в нас і успіхи...

— Але, дивлячись на закордонні матчі...

— Коли ми дивимось на закордон і дивимось на нашу державу, то ви, мабуть, погодитеся зі мною, що з того, що ми маємо в господарстві нашої держави, футбол посідає далеко не останнє місце. Але хотілося б, щоб він був попереду. Я з вами згоден. Тут справді є проблеми. І дуже серйозні. Якщо пов'язувати ці проблеми з одними легіонерами, то такого висновку я б не робив.

— Але ж молоді треба розвиватися...

— Повірте мені, якщо у тренера є сьогодні українці чи гравці інших національностей (громадяни України), котрі вищі за рівнем від легіонера (ви сьогодні можете звернутися з подібним запитанням до тренерів "Динамо", "Шахтаря"), звичайно, він поставить у склад українського футболіста. Якщо цього рівня не достатньо, він іде іншим шляхом. Я хочу сказати, що потрібно тверезо оцінювати ситуацію, яка сьогодні склалася. По-перше, це загальноєвропейська тенденція. Ми нікуди від легіонерів не подінемося: це школи, це позитив, з точки зору обміну підходами, тренерськими ситуаціями, методів підготовки футболістів тощо. Це позитив. Але є і негатив. Якщо будуть середнього рівня легіонери, то це може призвести до того, що ми втрачатимемо свою молодь. Такі приклади є, і це потрібно визнати. Особливо на початку. Тоді приїжджали посередні футболісти в імениті клуби, за великі гроші. Є люди, що вміють використовувати ситуацію. Завезли сюди низького рівня футболістів, привезли касети, зліплені з фрагментів виступів гравців, "втюхували" ці касети президентам клубів, обіцяли багато чого, отримували гроші і, таким чином, працювали. Тепер ситуація докорінно змінилася: працюють досить добре селекційні служби в клубах і досить багато клубів беруть (на прикладі наших провідних клубів) членів збірних команд. Але, знову-таки, проблема легіонерів існує всюди. Тут пасує вислів президента ФК "Шахтар": "Конфлікт інтересів".

— Я хотів би наголосити, що мало коштів отримують наші дитячі школи...

— Дуже мало! І я з вами абсолютно згоден. Але, я хочу сказати, що зараз платять за кожного легіонера Федерації футболу певний внесок, який йде на розвиток дитячого юнацького футболу. Однак ми не виконаємо завдання лише завдяки таким людям, як Бойко, Коломойський, Ахметов, Димінський, Суркіс, Тарута, Климов, Ярославський та інші, тобто людям, котрі вкладають в це свої власні гроші. Сьогодні потрібна державна підтримка футболу зокрема, і в спорті взагалі. Ми не вийдемо на потрібний рівень, якщо у нас не буде державної політики. Це потрібно зробити. При тому, що в футболі великі гроші сьогодні є. Але якщо ставити серйозні завдання, то держава повинна масштабно долучитися до цього проекту.

Продовжуючи тему "тимчасових легіонерів". Справді, з'явилася нова течія. Українці завжди відзначалися розумом, підготовленістю, ось і зорієнтувалися швиденько деякі фахівці, що масово почали завозити сюди недостатньо підготовлених фахівців за чималі гроші. Є і позитивний приклад — збірники в київському "Динамо" і "Шахтарі". У цьому контексті продовжу тему про "конфлікт інтересів". У чому ж цей конфлікт полягає? Є інтереси збірної, а є інтереси клубу. Збірна зацікавлена, щоб було більше футболістів-українців. А клуби зацікавлені в тому, щоб було більше кваліфікованих фахівців незалежно від їхньої належності до тієї або іншої держави. Чому? Бо цілі переслідуються різні, і тут треба досягти консенсусу. Свого часу ви пам'ятаєте, як Блохін, коли був тренером національної збірної, говорив, що коли не буде жорсткішого ліміту на легіонерів, то він подасть у відставку. А якщо сьогодні поставити це питання Блохіну (тоді він був тренером національної збірної, а нині — він тренер ФК "Москва")? Я думаю, його позиція змінилася. Бо завдання у тренера Блохіна в Україні і у тренера Блохіна в Москві абсолютно різні. Ось це і є конфлікт інтересів. Треба шукати консенсус.

— Чому не заграли Кастильо та Матузалем?

— Чому? Є такий вислів: "Знал бы прикуп, жил бы в Сочи". Якби знати суть, що там, всередині...

— Маєте на увазі психологічний момент?

— І Кастильо, і Матузалем — висококласні футболісти, поза всяких сумнівів. Це ті легіонери, що потрібні. Чому? Бо є багато складових, про які читаєте, припустимо, на сторінках преси, коли колишні футболісти-легіонери київського "Ди-

намо" і "Шахтаря" говорять про проблеми. Це інша атмосфера, інші життєві засади, інша психологія людей. І з цим потрібно рахуватися. Не всі можуть адаптуватися до цієї ситуації. Адже зарплати досить високі, нічим не поступаються зарубіжним, стосунки хороші. Але є багато інших складових, які впливають на психологію людини. Це було, є і буде. Коли Україна вийде на життєвий рівень країн Євросоюзу в усіх його проявах, тоді і будуть стосунки іншими. Це природна ситуація і до неї потрібно ставитися спокійно. Ми сьогодні — не Англія, не Італія і не Іспанія. І випадки адаптаційного характеру у нас ще будуть.

— Нещодавно Єзерський в інтерв'ю сказав, що легіонери отримують більше грошей, ніж вітчизняні футболісти, тож вони повинні брати ініціативу в свої руки...

— Легіонери, як правило, отримують більше, ніж вітчизняні гравці, і так є не лише в українському футболі. Так вже склалося, і, певною мірою, правий Єгерський: гроші треба відробляти. На жаль (це потрібно визнати і про це неодноразово говорили президенти клубів), дізнаються потім, що це за людина, коли вже укладають з нею контракт, коли бачать гру, показники. Коли людина приїжджає сюди — змінюється її психологія. Цьому є об'єктивні причини, а є ще й суб'єктивні. Скажімо, людина не звикла працювати, а футбол передбачає важку, копітку працю. Але для того, щоб про це дізнатися, потрібно з цією людиною поспілкуватися. На жаль, у нас таких випадків достатньо.

ДРУГА ЛІГА — АХІЛЛЕСОВА П'ЯТА НАШОГО ФУТБОЛУ

— Останні кілька сезонів у донецькому "Металурзі" працював Дмитро Селюк. Чи зі знаком "мінус" чи "плюс", то вже інше питання, але він залишив певний слід в українському футболі. З ним пов'язано чимало трансферних операцій у донецькому клубі, він запам'ятався, як скандальна постать українського футболу. Яке ваше ставлення до цієї особи?

— Скажу так: я мав із ним кілька розмов по телефону, коли ще працював у ПФЛ. Він телефонував з приводу гравців. У нас із ним телефонне знайомство. Не хотів би давати оцінку його діяльності: я з ним не знайомий на такому рівні, щоб давати йому характеристику. Але хочу сказати, що у нас є окремі керівники клубів, які поводяться наступним чином: коли людина потрібна, коли беруть футболістів у Селюка — його характеризують дуже позитивно, коли ж проходить кілька місяців і виникає конфліктна ситуація з цими футболістами, то Селюка обливають брудом. Я думаю, що це не прикрашає тих людей. Не можна ж говорити, що вчора Селюк був нормальною людиною і з ним можна вести справи, а через день поливати його брудом.

— Добрий день! Пане Анатолію, можна поставити вам запитання?

— Будь ласка.

— Поясніть суть останніх реформ в українському футболі. Яку користь від них матимуть наші клуби? І ще хочу сказати, що дуже поважаю вас як фахівця і людину, бо бачила багато передач з вашою участю, наприклад, у Савіка Шустера. Ваші погляди я підтримую і поділяю.

— Дякую вам за таку високу оцінку моєї діяльності. (*Сміється.* — **Прим. ред.**). Сприймаю це, як аванс. Реформа проведена, а чи вона ефективна — покаже час. Або це просто зміна вивіски (чого б не хотілося), або справді з'являться якісь нові ідеї, які будуть реалізовані. Нова структура повинна дати новий поштовх у розвитку українського професіонального футболу. Дякую за запитання.

— І вам. До побачення.

— Якщо подивитися збоку, донецький "Металург", один з найбагатших клубів України, має прекрасну інфраструктуру, яка майже ні в чому не поступається "Динамо" та "Шахтарю"...

— Ви хочете невдачі команди пов'язати з діяльністю Селюка? Повторюся: мені невідома "кухня", яка існувала в клубі, коли там працював Селюк. Є дві людини, як зараз утримують футбольний клуб "Металург" — Сергій Тарута і Олег Мкртчян. Вони дуже багато зробили для українського футболу, створивши таку команду. Причому команду — не "каліф на годину", а таку, що і результат показує. Коли є база (в широкому значенні), якщо є такі керівники, то результат не забариться. Коли й були якісь проблеми, то це — відбитки часу, Це пов'язано з тим, що період становлення клубу має певні часові параметри. Через це треба пройти, і це нормальне явище. Потрібно набити ґулі, подивитися збоку на свої кроки і на свої рішення. Але радує те, що у цьому клубі футболом займаються серйозно. І я впевнений, що успіхи у цього клубу невдовзі будуть дуже вагомі.



— Анатолію Володимировичу, питання по другій вітчизняній лізі. Майже кожного року до фінішу змагань приходить менше команд, ніж стартувало. Це вже стало якоюсь закономірністю. Якось відстежуються при допуску до другої ліги бюджети команд тощо?

— Це ахіллесова п'ята нашого футболу. З іншого боку, ми повинні виконати завдання — підвищити статус професійного футболу на місцях, оскільки у такий спосіб ми можемо залучити до футболу більше людей. Футбол треба зробити державною політикою. Сьогодні держава стоїть практично осторонь. Отже, потрібно діяти методами суто футбольними. Залучення до другої ліги — це позитив з точки зору пропаганди футболу. Обласний центр, який не має професіональної футбольної команди, — це вже проблема. Одначе, якщо обласний центр має команду, але вона животіє — це теж проблема. Як вийти з цієї патової ситуації? Слава Богу, що у нас є ентузіасти футболу на місцях, які можуть взяти команду другої ліги і вивести на певний рівень. Скажімо, як донецький "Металург". Не завжди базова складова таких успіхів є фінанси, але, з іншого боку, ми повинні знайти паритет інтересів. Не можна опускати рівень змагань другої ліги до такого, що не буде змоги закінчити ці змагання, оскільки знімаються команди. Втрачається авторитет таких змагань і зацікавленість у людей. Помиляється професіональна футбольна ліга, помиляється Федерація футболу України, довіряючи обіцянкам. Приходить людина і каже: наша команда брала участь у змаганнях на першість серед аматорів. Ми зараз не повністю готові, нам треба трохи часу. Дайте нам час, і ми підтягнемося. Буває, такому клубові йдуть назустріч. В одних випадках обіцянки виконуються, в інших, і таких випадків немало, — приходять "каліфи на годину".

— Ви бюджети таких клубів перевіряєте?

— Як уже сказав, бюджети клубів — це проблема українського футболу. І чим нижче рівень команд, тим більше проблем з бюджетами. Є два шляхи: шлях, яким ми сьогодні йдемо, або ж шлях формальний. Порушення — до побачення. Але якби ми таким шляхом діяли, то втратили б половину команд. Це треба робити поступово, толерантно. Зізнаюся, ПФЛ помилялася, нас підводили, федерацію футболу — також. Потрібно об'єднати зусилля усім футбольним структурам і йти на поступки тоді, коли впевнений у тому, що люди, які стоять за цією командою, виконають свої зобов'язання. На жаль, необов'язкових людей у нас зараз ще багато.

— А хто конкретно займається допуском команди до змагань?

— Є умови атестації. Є процедура. Якщо виконані всі умови — немає проблем. Якщо якісь умови не відповідають нормам, то потрібне клопотання Асоціації аматорського футболу. Якщо команда не виграла змагання серед аматорів, а посіла, скажімо, третє місце, повинне бути клопотання з Асоціації аматорського футболу. Сьогодні без рішення атестаційної комісії, ФФУ та ПФЛ ніколи не допустять до змагань серед професіональних команд жоден клуб, який не відповідає вимогам. Але є винятки... Це треба визнати, і тут хочу стати на бік федерації футболу й зазначити, що подекуди це робиться заради добрих намірів. Хочеться в чомусь допомогти, однак не завжди, як я вже казав, це спрацьовує.

— А правда, що якщо команда має гроші, то можна придбати той же атестат?

— Ні. Я ж назвав причини. Купити атестат, я гадаю, не можливо тому, що визначеного мінімуму вимог потрібно дотриматися. Те, що не вкладається у мінімальні вимоги, йде як виняток, про що я казав. А купити атестат — це, щонайменше, несерйозно.

— Дайте відповідь на таке запитання: була інформація, що минулого сезону у якогось клубу другої ліги бюджет складає три мільйони доларів.

— Ні, на жаль, я відповідної інформації не маю. Я переконаний, що якби у якогось клубу був такий бюджет, то ми той клуб уже давно бачили б у першій лізі. Це — дуже великі гроші...

— А "Княжа?"

— Не виключено. Там підхід дуже серйозний і з боку президента пана Кіндзерського. Я гадаю, що це — той варіант, який треба вітати. Поступово вони напрацьовують дуже серйозну структуру, і мені здається, що ці команди — ФК "Львів" та "Княжа" — матимуть непогане майбутнє.

— Як вони будуть суміщатися, скажімо, у прем'єр-лізі? Чисто теоретично таке можливе?

— Існують чіткі норми, визначені футбольним законодавством, — один власник — один клуб у лізі. Одній людині "потягти" дві команди... одній структурі... буде, мабуть, нереально. Для того, щоб увійти й потім вийти, сьогодні — це не ті можливості, які дозволять (при всій моїй повазі до структур, що стоять за цими двома командами) на належному рівні утримувати два клуби вищої ліги. Але головне — норма, про яку я сказав.

— Анатолію Володимировичу, на сьогодні ці два клуби, ФК "Львів" і "Княжа", грають уже в одних і тих самих змаганнях. У Кубку України.

— Так. Є проблема участі у таких змаганнях. Я думаю, вона легко регулюється регламентом. Це можна виписати, просто, я гадаю, ніхто не очікував, що таке "сходження" цього клубу станеться так швидко, але це — гарний урок для того, щоби виписати необхідні положення спільно ПФЛ та прем'єр-лігою. Треба просто врахувати можливі варіанти. Ви ж знаєте, як створювалася прем'єр-ліга і як готувалися документи. Десь була об'єктивна складність, десь — певний ажіотаж, деякими речами знехтували. Зараз ситуація стабілізувалася і це можна вирішити.

— За "сліпого" жеребкування не буде гри в "піддавки"?

— Звісно, цю ситуацію варто виключити шляхом внесення певних норм у регламент. Ви маєте право поставити запитання. Якщо зустрічаються ФК "Львів" і "Княжа", то можливі варіанти, як кажуть. Так, це "побічні ефекти" ситуації. Її можна уникнути зазначеним шляхом.

«ГАРЯЧИХ І ХОЛОДНИХ КУЛЬОК НА ЖЕРЕБКУВАННІ НЕ БУЛО»

— Питання з приводу Кубка України й "сліпого" жеребкування. Коли вболівальники побачать "Динамо" й "Шахтар" у півфіналі Кубка України?

— Хотілося б зазначити, що це питання вже неодноразово піднімалося. Доходило інколи до смішного. То нас звинувачували у тому, що ми робили одні кулі холодними, інші — гарячими під час жеребкування. То ще щось придумували. Знаєте, як людина, котра сім років займалася питаннями, пов'язаними із жеребкуванням, скажу: особисто я куль не торкався, бо зважав на наявність опонентів. Ми вирішили, щоби кожен клуб сам тягнув жереб. Ви ж бачили процедуру і ставите запитання: "Чому?". От, скажімо, якщо це все вирішувалося б закрито, то можна було б висловлювати якісь припущення.

— Скажіть, будь ласка, якому клубові дозволяється мати найбільше легіонерів, а якому — найменше?

— Я зрозумів ваше запитання, але воно не досить коректне. Не можна дозволити якомусь окремому клубу мати більше чи менше легіонерів, є ліміт — лише семеро легіонерів можуть бути присутні на футбольному полі одночасно, і це не залежить від клубу. Така норма для прем'єр-ліги. Наприклад, у другій лізі грати легіонерам не дозволяється взагалі. У першій лізі — не більше трьох.

— Дякую.

— Є така думка, котру б я не стала повторювати, якби чула її лише один раз. Мовляв, Україна ладна пожертвувати Євро-2012, тільки би зняти Тимошенко. Як ви до цього ставитеся?

— Я — людина аполітична щодо футболу. Якщо не буде у нас Євро-2012, то, думаю, тут буде провина не лише Юлії Володимирівни, бо ми маємо ще багато структур та керівників, котрі тією чи іншою мірою задіяні у цьому проекті. Уявити, що в усьому винна буде Тимошенко, не можу.

— Чи можете назвати щось позитивне до Євро-2012, бо останнім часом чуємо лише негатив...

— Як казав Жванецький: "Бачимо світло у кінці тунелю, але тунель цей ніяк не закінчується". Так уже склалося, що маємо забагато протистоянь політичних та фінансових. Оці дві складові є вирішальними. Це я не про футбольні структури.

— А протистоянь футбольних?

— Футбольного протистояння немає. Навіть якби існувало

якесь протистояння в контексті Євро-2012, то воно було б настільки мізерним, що абсолютно ні на що не впливало б. Якщо є чиїсь оцінки, які відрізняються від ейфорії Кардіффа, то варто їх сприймати спокійно, бо, як показує практика, ці оцінки потім підтверджуються керівництвом ФФУ. Я свого часу казав на передачі Савіка Шустера, що збірна України посіла гідне місце не "завдяки", а "всупереч". Ці ж слова повторив президент федерації через два роки. Тоді мене, як кажуть, ледь не піддали анафемі і звинувачували у тому, що Попов ледь не підриває авторитет українського футболу. Уся країна радіє, а Попов начебто — ні. Звісно, і я радію, бо це успіх тренера й футболістів, які зробили дуже багато. Це також успіх федерації футболу, котра доклала максимальні зусилля... Але час на святкування варто було обмежити, бо святкували занадто довго й багато що втратили. Але не буду пов'язувати це лише з тим, що довго раділи. Є об'єктивні й суб'єктивні причини. У мене є таке питання: а чому Південна Африка була представлена п'ятдесятьма представниками федерації футболу на Євро-2008? Чому наша федерація футболу не була представлена, щонайменше, такою ж кількістю осіб? Можливо, там було двоє-троє осіб, я не знаю... Я не знаю конкретних прізвищ із конкретним завданням. Якщо вони й були, то їх було мало. Тут, звичайно, було необхідно системно підійти до ситуації. Можливо, дехто з федерації футболу і сам не вірить у цей проект, тому людей не скеровували. Але я вважаю, що це була помилка, бо мало бути навчання. Такої можливості вже більше не буде. Друге питання, візьмемо ті змагання, котрі у нас завершилися. Ми посіли друге місце на студентському Євро, з чим і вітаю українську команду. Але, знов-таки, реклами — нуль. Вважаю, що це також було навчання, навчання для всіх. Юнацький чемпіонат-2009. Тут також можна скористатися можливістю навчання. Усе це — певні кроки, завдяки яким можна чогось навчитися. Чому цього наші не зробили у Швейцарії й Австрії, — серйозне питання. Ми не маємо досвіду проведення таких змагань, і отримати той досвід могли, але причина зриву Євро-2012 (якщо такий у нас, не дай Боже, станеться) буде далеко не футбольна.

— Як вважаєте, — зірветься чи не зірветься чемпіонат?

— На жаль, із кожним днем оптимізму все менше.



МЕНІ НЕ ЗРОЗУМІЛО, ЧОМУ ЛЮДИ, ЯКІ ПІДПИСУЮТЬ УКРАЇНСЬКІ ФУТБОЛЬНІ ЗАКОНИ ЇХ НЕ ЧИТАЮТЬ

— З Полтави, Юрій Осторог, уболівальник. Гадаю, вам уже ставили таке запитання, а якщо ні... Де, на вашу думку, ахіллесова п'ята українського футболу і як її позбутися? Це перше запитання, і друге, якщо можете, розкажіть про себе, про вашу спортивну кар'єру, скажімо.

— Гаразд, дякую за запитання. Знаєте, ахіллесова п'ята не одна, їх багато. І ви погодитесь зі мною, що це всім відомо. Комплексна проблема існує, і її складових дуже багато, це окреме питання. Інша справа, що є питання, які можна вирішити силами футбольних функціонерів (до речі, яким не завжди дістає толерантності і співпраці). Це — інше питання, а є питання державні, в які повинна втрутитись держава. На жаль, у нас з цим є серйозні проблеми, і ситуація нині така, що потрібно сконцентрувати увагу на Євро-2012, а у нас погодні катаклізми призвели до того, що майже п'ять чи більше мільярдів потрібно на ліквідацію наслідків. А гроші потрібні і на організацію Євро-2012. Так що тут є серйозні проблеми і проблеми професіонального футболу. Вони комплексні. Якби проблема була одна, то питання вирішили б. Що стосується моєї біографії, то вона пов'язана з футболом. З 1966 року я — студент кафедри футболу Київського Державного інституту фізичної культури (сьогодні це Національний університет), і далі все пов'язане з футболом донині. Я не працював у шахті, комсомолі, міліції. Працював у футболі, пройшов усі щаблі радянського футболу, був практично у всіх комітетах Федерації футболу України на той час; був у комітетах і структурах Всесоюзної федерації футболу, керував Українською колегією суддів, був членом виконкому федерації футболу. Пройшов шлях від студента до завідувача кафедрою футболу, кандидата наук, доцента. Працював три роки керівником комплексної наукової групи київського "Динамо" (при В. Лобановському). Потім – закордон, потім у федерації футболу генеральним секретарем чотири роки, один рік — технічним директором, сім — виконавчим директором ПФЛ, за цей час був і суддею всесоюзних категорій, і делегатом УЄФА, комісаром ФІФА, лектором ФІФА, тобто пройшов усі щаблі і маю деякий досвід, що дозволяє мені прямодивитися в очі опонентам. Пропоную їм, якщо вони ставлять під сумнів мою кваліфікацію, провести незалежне тестування. Буду дуже вдячний, якщо ми разом із ними пройдемо ці кваліфікаційні тести. Тоді скажемо, хто є хто і кому залишитися в українському футболі, а кому йти з нього.

— Можна ще одне запитання?

— Можна.

— Ніхто не буде заперечувати, що проблема договірних матчів в українському футболі існує. Минулого сезону про неї заговорили відкрито, бо виникли певні обставити. Скажіть, будь ласка, на прикладі того ж таки черкасько-дніпродзержинського скандалу: було чи не було... І як це буде вирішуватися в прем'єр-лізі?

— Проблема договірних матчів була, є і, на жаль, можу спрогнозувати, буде у світовому футболі. Це — не мій песимізм, це — реалізм, бо на кону (у світовому масштабі) великі гроші, а за ними — великі люди, і тому якісь варіанти вирішення цих питань, мабуть, будуть. Але щоби звести цю проблему до мінімуму, потрібно над цим працювати. Щоб не давати можливості розвинутися цьому процесу. Мені здається, що той шлях, яким іде федерація футболу, — згубний. Чому? Адже вибираються з контексту окремі матчі. Ми бачимо, що у нас федерація футболу бореться із договірними матчами чомусь тільки у першій лізі. До вищої ліги якось руки не доходять, хоча всі знають, що є і тут проблеми. Чому це так? — запитання до федерації футболу. Свого часу при мені було два серйозні випадки, які були предметом розгляду. Це матчі "Борисфен" — "Полісся" і "Карпати" — "Спартак" (Суми). Все розпочалося з листа уболівальника з Борисполя. Хто за цим стоїть, мені не хотілося б розбиратися. Тоді це питання підняли, дуже активно, гіпертрофовано. До речі, рішення бюро ПФЛ було таке, що у нас не було об'єктивних фактів, які підтверджували б договірний матч. Хочу сказати одразу: дуже важко довести змову, дуже важко! А ми не могли керуватися емоціями чи якимись поглядами. Хочу наголосити, що Аль Капоне свого часу в Америці взяли за несплату податків, а не за вбивства, яких за ним було дуже багато. У нас же сьогодні федерація футболу працює так: є підозра, для них — це доказ, а ми вважаємо, що все-таки повинні бути незаперечні докази. Так от, стосовно того матчу. У нас не було об'єктивних даних про те, що матч договірний, хоча причини для такого підходу були, але доказів немає. Клуб чи людина не винні доти, доки не доведена їхня провина. Це — загальноприйнятий підхід. Нас звинувачували в усьому. КДК тоді ухвалило рішення, що це матч договірний, мене особисто звинуватили. Президент федерації футболу на одному із засідань центральної ради сказав, що йому особисто в цьому зізнався президент "Борисфена" Ковалевич. Та це вже інше питання. Якщо Ковалевич зізнався, то потрібно було і поводитись відповідним чином. За основу брати зізнання Ковалевича, а не спиратися на думку вболівальника з Борисполя. Це — по-перше. Що стосується останніх ситуацій. Заява Заховайла. Багато про це було сказано, але, знов-таки, потрібно цю ситуацію розподілити на дві частини. Перша: чи була вона взагалі, не знаю. Чи справді Маслов виходив з такою пропозицією на Заховайла, не знаю. Сьогодні комісія з етики чесної гри цього не довела, я підкреслюю. Немає зізнання Маслова і немає інших об'єктивних даних, які б підтверджували, що Маслов справді поступав відповідним чином. Якщо немає, то провина не доведена, людина вважається не винною. Узагалі ж, мені здається, що ця ситуація... я не хотів би підозрювати когось... і для чого вона взагалі була і хто був її "режисером". Але виникає дуже багато запитань, і, перш за все, — по процедурі. Ще раз хочу наголосити, що ті звинувачення стосовно мене, які оформлені рішенням виконкому, — абсурдні. І ця абсурдність уже підкреслена тим, що я написав відповідну апеляцію на рішення виконкому, передав їм аж два з половиною місяця тому в КДК, і КДК тільки кілька днів тому (!) прийняв рішення не брати до провадження мою апеляцію. Хочу підкреслити, що надається 37 днів КДК на вирішення питання по суті, а не на те, щоби брати до провадження чи ні. Якщо два з половиною місяця думали, то, мабуть, тут є питання. Мене звинувачують у тому, що я не прийняв до провадження справу, по якій була усна заява Заховайла. Знов-таки, хочу наголосити, що я чинив згідно із футбольними законами і законами України. А Дисциплінарні правила федерації футболу (стаття 58, пункт 1) говорять про те, що провадження по справі починається після того, як заявник подав відповідну заяву у письмовій формі. Це — по-перше. По-друге, стаття 116 Дисциплінарного кодексу ФІФА, пункт 2, говорить про те, що заявник може звернутися до органу, якщо в нього є докази поведінки, яка суперечить нормам ФІФА. І далі: заявник зобов'язаний подати заяву у письмовому вигляді. Мені не зрозуміло, чому люди, які підписують українські футбольні закони (у даному разі — дисциплінарні правила), їх не читають. Є підписи відповідних керівників, є відповідні комітети (у тому числі юридичний), є особи, котрі курирують ці комітети. Мені не зрозуміло, у чому мене можна звинуватити? От якби я вчинив, як це рекомендує полковник КДБ пан Кочетов — за усною заявою звернутися до клубу "Сталь" (Дніпродзержинськ) і попередив про можливі наслідки — тоді б я діяв незаконно. На засіданні комісії з етики й чесної гри я запитав у Кочетова: "Яким чином ви рекомендуєте мені це зробити?" — "Можна було подзвонити, сказати: "Шановні колеги, ширяться чутки, що ви хочете вчинити нечесно". Я запитую: "А якщо мені президент клубу скаже: "Ви у чому нас підозрюєте? На якій підставі?" Я що, скажу, що до мене прийшов Заховайло і зробив таку заяву?" Мені запропонують: "Покажіть заяву Заховайла". Це, певно, перше, що вони зроблять. Я скажу: "Вона усна". А якщо Заховайло потім відмовиться від своїх слів? А я вже поставив під сумнів честь і гідність клубу. Ось у такому разі мене слід було б звинуватити. Знаєте, дії ФФУ — впертість, гідна кращого застосування. Попова "ловили" дуже довго, мене усували від керівництва бюро ПФЛ. Крилатий вираз Стороженка, за якого було прийнято рішення виконкому: "За нормами ФІФА—УЄФА, виконавчий директор не може керувати бюро". Я кажу: "Покажіть мені ці норми". Звісно, не показали, бо їх не існує. І ухвалили рішення усунути мене на певний час. Найцікавіше те, що сьогодні це ні в кого не викликає сумнівів, коли голова дисциплінарного комітету прем'єр-ліги є її генеральним директором. Чергове питання не суміщення посад, а питання прізвища. Це червоною лінією проходить по рішеннях відповідних структур федерації футболу та їхніх керівників. Знов-таки, мене свого часу просто усували від функцій делегата ФФУ, при тому, що я був делегатом УЄФА. Я маю "в активі" усунення, котре за часом є більшим, ніж усунення всіх делегатів федерації футболу разом узяті.

— Чим ви це пояснюєте?

— Особистим неприйняттям окремих керівників федерації футболу.

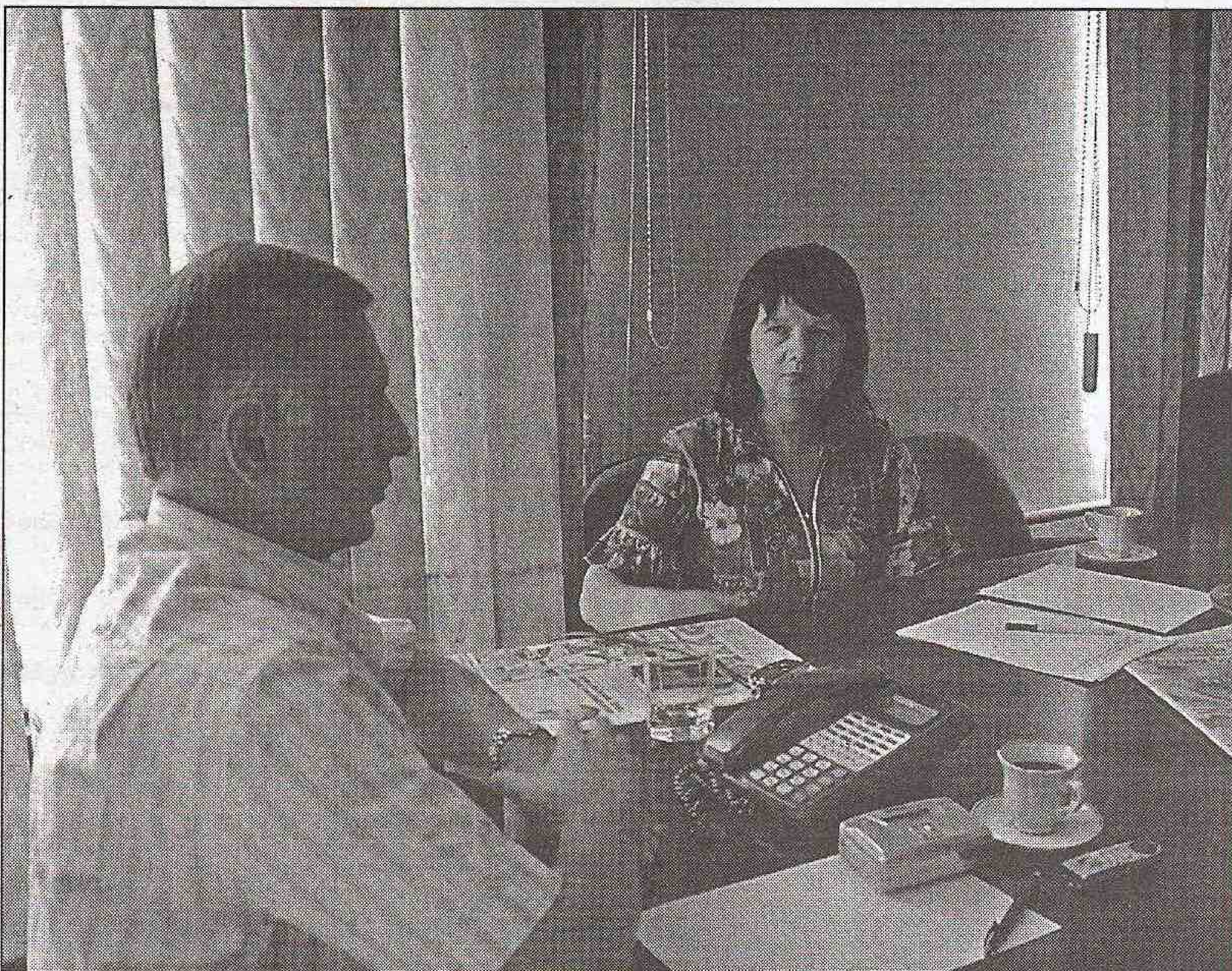
— Ви ж казали, що протистояння у футбольному світі немає.

— Я такого не казав. Протистояння існує, але я вважаю, що ці протистояння не такі, щоби їх зводити до рангу, як вони зводяться подібними рішеннями. Будь-який делегат може помилитися, але є кара, адекватна помилці. Та якщо одному інспекторові за, скажімо, неправильно виставлену оцінку дискваліфікація дві гри, а іншому — півроку, виникає запитання: звідки такий індивідуальний підхід? Якщо, припустимо, одному делегатові за те, що він не відреагував на певні ситуації, що сталися на футбольному полі (не помітив він, не врахував тощо), дискваліфікація 1—2 матчі, а іншому — 9 місяців, то залишається тільки питати, чому так? Це пов'язано з тим, що у такий спосіб хочуть боротися з конкретними представниками чи з конкретними людьми? Я вважаю, що це — згубний підхід, і я закликав керівника федерації футболу діяти адекватно. Якщо людина винна, вона має одержати відповідну кару незалежно від її прізвища. Не може ступінь кари залежати від прізвища людини. На жаль, нині такий підхід федерації футболу існує. Прикладів можна навести безліч. Тим не менше, я сьогодні зважаю на те, що представляю інтереси футбольного клубу. Сьогодні я в іншій ролі. Закликаю своїх опонентів до співробітництва у вирішенні нагальних питань. Я вже не інспектор, не делегат, мене не треба усувати, не треба над цим замис-

люватися, не треба позбавляти певних функцій, я вже не голова бюро. Тому варто зосередитися на тих питаннях, котрі здатні нас об'єднати. Є низка проблем, про які сьогодні йшлося і які потребують спільної роботи. У нас багато роботи з дисциплінарними правилами, регламентом, і треба тісно співпрацювати. Такий настрій, присутній при наших розмовах із президентом ФК "Шахтар" Ринатом Леонідовичем Ахметовим, — налагодити нормальні стосунки з усіма футбольними структурами України (із клубами включно). Позиція президента така: ми повинні мати рівні відносини, вони мусять бути відкритими, і ми маємо створити обстановку рівності для всіх клубів, незалежно від їхніх бюджетів, прізвищ, які стоять за цими клубами. Сьогодні всі зацікавлені в тому, аби наш чемпіонат став конкурентоздатнішим. У першу чергу, це пов'язане і з ФК "Шахтар", і з ФК "Динамо". Чому? Бо ми не маємо досягнень у європейських змаганнях, і багато у чому це пов'язано з напругою нашого чемпіонату, суто спортивної його складової. А те, що у нас штучно створюється напруга у навколофутбольних справах, то ми намагаємося вже від цього відійти, зокрема, футбольний клуб і я, як його представник. Ми — за співпрацю, але ми не сприймаємо диктат. Футбольний клуб "Шахтар" нічого нікому не диктує, але й не буде підкорятися диктату. Ми вважаємо, що прерогатива футбольного клубу — представляти його інтереси тими людьми, котрих вважає ФК "Шахтар", прерогатива федерації футболу — представляти свої інтереси тими людьми, котрих вважає федерація футболу України. Ми з повагою ставимося до їхньої позиції і вважаємо, що і федерація футболу мусить з повагою ставитися до позиції футбольного клубу "Шахтар".

— Перепрошую, невеличке уточнення. Особиста неприязнь — вона на чомусь базувалася чи це звичайне самодурство?

— Ви розумієте, мені важко дати відповідь, позаяк особиста неприязнь має своє коріння... Була особиста приязнь, і це підтверджується тим, що, скажімо, президент федерації футболу запросив мене на роботу, і тим, що він свого часу запропонував мене до складу виконавчого комітету, хоча одразу ж можуть бути контраргументи, що Попов має скандальний характер і так далі. Ви, певно, багато такого читали, так це під копірку пишеться, потім мені дехто з підписантів в газеті "Спорт-експрес" телефонують... перепрошують... Кажуть: "Ну, ти ж розумієш"... Знов-таки, справа, котра шита білими нитками, ні до чого хорошого федерацію футболу, з точки зору сприйняття її рішень громадськістю, не призведе. Якщо в контексті взаємовідносин, історія, "хто старе згадає, тому й око геть, а хто забуде — тому й обидва", то я не хотів би згадувати історію... Повірте, мені є що відповісти моїм опонентам на будь-якому рівні, у будь-якому форматі. Я не хочу цього робити, бо вважаю це ситуацією, яка веде у глухий кут. Треба з неї виходити гідно. І, перш за все, я готовий до діалогу. Але не сприймаю такий диктат, котрий сьогодні існує, тим більше, у вигляді рішень виконкому. Сьогодні рішення виконкому згубне для футболу України, бо якщо такий орган, який мають поважати, приймає таке рішення, ґрунтуючись на таких свідченнях, то думаю, що для виконкому будуть серйозні наслідки сприйняття у Європі таких рішень, адже я, звісно ж, не зупинюся. Отримаю рішення КДК і напишу апеляцію до Апеляційного комітету. Якщо воно мене не задовольнить, звернуся до Спортивного арбітражного суду в Лозанні і цю справу доведу до логічного завершення. Якщо цього хоче федерація футболу — готовий публічно, як завгодно, розглядати це питання, але воно занадто затягнулося. Не треба бути спеціалістом-юристом, щоби бачити, наскільки ці аргументи.., м'яко кажучи, не витримують критики, аргументи, якими сьогодні користується федерація. Що стосується моментів, пов'язаних із кваліфікацією, я вже казав: будь ласка, я готовий на будь-яке тестування. Що стосується моральних принципів — будь ласка. Звинувачувати людину — це вже входить у норму. Я готовий забути старі конфлікти. Є багато питань, котрі нам треба вирішувати, і я вчергове роблю крок назустріч. Пропоную привести рішення виконкому у відповідність до ситуацій, котрі сьогодні існують у конкретних питаннях. Це перше. Друге: налагодити нормальні ділові стосунки. Це ще один крок назустріч Федерації футболу України — тим людям, котрі відповідають за певні рішення.



"ЯКЩО ДО МЕНЕ Є ПРЕТЕНЗІЇ — ОБҐРУНТУЙТЕ!"

— Анатолію Володимировичу, а як же бути з представництвом "Шахтаря" у новій раді стратегічного розвитку?

— Питання не до мене. Є представництво клубу. Гадаю, це не найкращий варіант, коли не представлений такий клуб, як "Шахтар", хоча тут мені можуть опоненти заперечити: "Не представлений Поповим, нехай буде представлений іншою людиною". Президент клубу вважає, що його інтереси має представляти конкретна людина. Якщо до конкретної людини є претензії, то вони повинні бути чітко сформульовані і обґрунтовані. Якщо є серйозні претензії, то їх треба довести. Я вже казав — а судді хто? Хто дає оцінку кваліфікації? Чи може людина, котра завершила заочно факультет фізвиховання за спеціальністю "вчитель фізкультури" в обласному падінституті, котра має за плечима досвід комсомольської роботи, роботи у шахті, у міліції, сьогодні давати кваліфікаційну оцінку будь-кому, хто пов'язаний із футболом? Я думаю, навряд чи. Але якщо люди це собі дозволяють, то, в першу чергу, необхідно висунути конкретні претензії. Я готовий. Свого часу радіо "Ера" запрошувало представників федерації футболу до прямого ефіру. Я приходив на передачу, а мої опоненти не приходили. Готовий продовжити дискусію, діалог, готовий до будь-яких форм спілкування, котрі запропонує федерація футболу, але я закликаю до конструктивізму. Якщо є претензії — формулюйте, і будемо захищати: ви — свою позицію, я — свою. Оці закиди з допомогою ваших колег "по перу", у котрих активно змінюються тільки прізвища... Дивіться, не треба знов-таки бути спеціалістом, щоби бачити, як це все тиражується, в яких виданнях, Інтернет-виданнях, газетах і так далі. Міняються місцями фрази, навіть не хочуть серйозніше опрацювати їх. Йдуть закиди, вони підхоплюються і далі тиражуються... Мене таким чином важко збити, я — достатньо тренована людина в цьому плані. Тому у такий спосіб мене збити зі шляху неможливо. Я закликаю до толерантних стосунків, пов'язаних із вирішенням проблем, яких на сьогодні достатньо, не "ставати у позу". А якщо хтось воліє представити цю позу як позицію, то, будь ласка, обґрунтуйте її юридично і зміцніть фактами.

— Анатолію Володимировичу, широкій футбольній громадськості став відомий один документ (уже потім "Карпати" образилися, мовляв, як цей документ засвітився в пресі), у якому є ряд цікавих питань. Наприклад, чи є зараз таке положення, що практично повністю підготовку арбітрів (тобто навчально-тренувальні збори, гонорари, проживання, харчування тощо) на себе бере прем'єр-ліга, але цей корпус залишається у відомстві федерації?

— По-перше, давайте по порядку. Неправильно поставлене запитання: не бере на себе підготовку прем'єр-ліга. Прем'єр-ліга бере на себе фінансування, а підготовку здійснює профільний комітет федерації футболу, це його прерогатива. Заради справедливості, у цій частині варто зазначити, що федерація футболу пішла назустріч клубам, котрим дана можливість (і цією можливістю скористалася низка клубів) деяких арбітрів не допустити до змагання цього чемпіонату. Ви знаєте, сьогодні є формула "8+1 голос", за якої клуби можуть відсторонити арбітра. Таким правом клуби скористалися. Наскільки воно є ефективним — покаже час. Що стосується фінансування. Якщо раніше підготовка арбітрів була 50 на 50 розподілена між клубами й ПФЛ, то нині це повністю на плечах клубів. Більше того, клуби готові тягнути цей вантаж витрат. Арбітрам треба готуватися, і свого часу ми відстоювали позицію, що, якщо футболісти готуються на якісних полях за кордоном, то наші арбітри готувалися в Криму та на Закарпатті, де умови далеко не відповідні. Арбітри повинні готуватися у таких самих умовах, що й футболісти, бо ціна їхньої помилки є занадто високою. Потрібно створити умови, підвищувати гонорари, але разом із тим ці гонорари варто відпрацьовувати. Сьогодні ми кажемо так: позиція більшості клубів така, що підвищення гонорарів не є відображенням підвищення якості. Я вважаю, що була вже здійснена передоплата, отримали добрий гонорар, але його потрібно підтвердити якістю арбітражу. Як тільки клуби побачать реальні результати, то, звісно, гонорари підвищуватимуться — немає проблем, але зараз, так би мовити, крок мусять зробити арбітри і продемонструвати, що їхні вимоги щодо підвищення зарплатні підкріплені їхньою кваліфікацією.

— А щодо претензії, що не сама прем'єр-ліга керує?

— Поясню. Справа у тому, що це історія, яка вже "набила оскомину". Правда може бути одна. Не можна заради якоїсь справи порушувати закон, адже це — безперспективний шлях. Ми знаємо силу-силенну історій, коли на користь чогось ігнорувалися закони, і до чого це призводило. Таким шляхом свого часу (1996 — 2000 роки) йшла професіональна футбольна ліга: порушивши циркуляри ФІФА, взяла повний контроль над арбітрами. Я, коли був генеральним секретарем федерації футболу, неодноразово казав про це: і у приватних бесідах із керівництвом, і на відповідних заходах, але тоді не слухали. Як тільки ці ж особи прийшли до керівництва українським футболом, вони все повернули "на круги своя". Більше того, почали нас звинувачувати у тому, що ми намагаємося отримати ті повноваження. Якщо ви почитаєте відповідні інтерв'ю, рішення засідань тощо, ви побачите, що ми в ПФЛ ніколи не ставили питання про контроль суддівства лігою. Ми — законослухняні функціонери, а циркуляр, який тиражувався, починаючи з 1992 року, наголошує на тому, що за жодних обставин ліга не може контролювати суддівство. Там було також зазначено, що, у разі порушення національною федерацією, може бути вжито серйозних санкцій — навіть до усунення національних збірних команд від змагань. Але тоді це не лякало керівництво професіональної футбольної ліги: вони взяли під повний контроль суддівство та інспектування, мотивуючи це тим, що тоді була така ситуація, федерація футболу не впоралася зі своїми завданнями, і ледь не рятівники українського футболу з'явилися в особі керівництва ПФЛ. Варто зазначити, що майже все тодішнє керівництво федерації футболу в повному складі увійшло до нової федерації футболу (окрім двох —Валерія Павловича Пустовойтенка й Попова). Якщо тоді казали про непрофесіоналізм керівництва федерації футболу, то там було ще, як мінімум, п'ять чоловік, які сьогодні представлені у керівництві. Думаю, це пояснення, котре не витримує критики. Була дія, що порушила закон. Сьогодні треба хоча б один раз узяти на себе сміливість і визнати, що "ми порушили закон; ми зробили неправильно і ми це визнаємо", а не викручуватися. Сьогодні питання розвитку українського суддівства — це питання федерації футболу. Клуби можуть допомогти фінансуванням підготовки арбітрів, гонорарами через ПФЛ (а нині — через прем'єр-лігу). Потрібно створити таку атмосферу, щоб арбітр розумів, що йому ліпше законно заробити упродовж кількох років чесні гроші, ніж упродовж короткого періоду часу ті ж самі гроші, але нечесно, при цьому знищити себе як суддю і як особистість. Ми сьогодні є свідками гучних процесів (Італія, Німеччина, в Польщі старт чемпіонату скасували через корупційні обставини). Хотілося б, щоб у нас до цих моментів теж ставилися відповідно. Кожний має розуміти, що колись може статись таке, що не буде шляху назад.

— Анатолію Володимировичу, ми маємо таке традиційне запитання наприкінці нашої розмови. Ніщо так не характеризує людину, як почуття гумору. Розкажіть, будь ласка, ваш улюблений анекдот.

— Найкоротший анекдот — це ситуація з рішеннями виконкому щодо мене...

— Дякуємо.

— Прошу... Я вам так само вдячний. На все добре.

Над прямою лінією працювали: Лілія Максименко, Олександр Озірний, Олексій Комаровський, Олександр Травянка, Данило Філоненко, Ганна Гуменна, Богдан Ковальчук , Ірина Холод.

ШПИЧКА ЗАЛИШАЄТЬСЯ З НУЛЕМ

БУРШТИН

"Енергетик" — "Кримтеплиця" — 0:1 (0:1).

10 серпня. 18.00. Стадіон "Енергетик". 2450 глядачів.

Судді: С. Скрипак (Київ), Ю. Манило, В. Папірович (обоє — Хмельницький).

Гол: Мельник (30).

Попередження: Долотко (34), Шалата (85) — Візавер (11).

КРАСНОКУТСЬК

"Геліос" — "Волинь" — 1:0 (1:0).

10 серпня. 17.00. Стадіон "Газовик". 1 900 глядачів.

Судді: М. Родіоненко (Луганськ), Ю. Кир'янов (Київ), А. Скрипка (Кіровоград).

Харків: Качоренко, Радіонов, Тарасенко, Даудов (Рамазанов, 83), Нікітський (Лавринок, 90+1), Волошин, Вітер (Грибанов, 64), Янченко, Леонов, Кременчуцький, Ростовський. Тренер: **Юрій Погребняк.**

Луцьк: Неділько, Орлатий, Гурка (Гапон, 19), Лапко, Паламарчук, Ковалюк, Карковський, Кінаш (Майдан, 50), Хромцов (Гущин, 90), Рибковський, Пищур. Тренер: **Віталій Кварцяний.**

Гол: Вітер (2).

Попередження: Кременчуцький (15) — Карковський (27).

Вилучення: Ковалюк (41, небезпечна атака суперника з ризиком завдати травму).

КАЛІНІНЕ

"Фенікс-Іллічівець" — "Сталь" — 2:2 (1:2).

10 серпня. 18.00. Стадіон "Фенікс". 900 глядачів.

Судді: І. Подушкін (Харків), А. Литвин, Н. Рачинська (обидва — Київ).

Калініне: Капінус, Донюшкін (Кванін, 46), Возний, Дяченко (Мустафаєв, 46), Голенков (Хомич, 79), Саванчук, Шевченко, Патула (Грищенко, 50), Данченко, Прокопченко (Сичов, 60), Калиниченко. Тренер: **Олександр Гайдаш.**

Алчевськ: Бабак, Пасічниченко, Назаренко, Лоц, Ільчишин, Смалько (Піднебенний, 79), Гавриш (Назарук, 79), Муховиков, Трухін, Міщенко (Дорошенко, 46), Акименко (Шаврін, 46). Тренер: **Олег Смолянинов.**

Голи: Саванчук (43), Данченко (90) — Акименко (7, з пенальті), Трухін (33).

На 88-й хвилині Саванчук не реалізував пенальті (поперечина).

Попередження: Донюшкін (7), Кванін (65) — Смалько (65), Муховиков (36), Шаврін (89).

ОХТИРКА

"Нафтовик-Укрнафта" — "Десна" – 2:0 (1:0).

10 серпня. 18.00. Стадіон "Нафтовик". 3 500 глядачів.

Судді: О. Дердо (Іллічівськ), І. Бицкало, О. Маньковський (обидва — Одеса).

Охтирка: Величко, Харченко, Єсип (Кретов, 71), Кучис (Шарпар, 77), Андрухов (Прокурор, 66), Антипов, Зайчук, Бриж (Бакович, 41), Карпенко, Одинцов (Кикоть, 85), Бідненко. Тренер: **Валерій Городов.**

Чернігів: Сиротюк, Сангаре, Боровков, Чуланов, Щедраков (Євстафієв, 81), Кобець, Бабор (Івашко, 74), Старенький, Сердюк (Буленок, 53), Кучеренко, Гребинюк (Рудий, 68). Тренер: **Сергій Кучеренко.**

Гол: Бідненко (45).

Попередження: Бриж (39), Єсип (65), Харченко (73) — Сангаре (42), Кобець (67).

4 ТУР

10 серпня — неділя

Нафтовик-Укрнафта — Десна — 1:0

Закарпаття — Оболонь — 3:2

Енергетик — Кримтеплиця — 0:1

Геліос — Волинь — 1:0

Фенікс-Іллічівець — Сталь — 2:2

Прикарпаття — Ігросервіс — 2:0

Княжа — Динамо-2 — 2:2

Комунальник — Дністер — 2:4

11 серпня — понеділок

ПФК Севастополь — ПФК Олександрія — матч закінчився вчора ввечері

СТАНОВИЩЕ КОМАНД

	І	В	Н	П	М	О
1. Кримтеплиця	4	4	0	0	9-1	12
2. ПФК Севастополь	3	3	0	0	7-3	9
3. Нафтовик-Укрнафта	4	3	0	1	7-4	9
4. Закарпаття	4	3	0	1	7-4	9
5. Прикарпаття	3	2	1	0	5-0	7
6. ПФК Олександрія	3	2	0	1	6-3	6
7. Оболонь	3	2	0	1	7-6	6
8. Волинь	4	2	0	2	5-4	6
9. Ігросервіс	4	2	0	2	5-5	6
10. Геліос	4	2	0	2	4-5	6
11. Дністер	4	2	0	2	7-10	6
12. Фенікс-Іллічівець	4	1	2	1	5-4	5
13. Сталь	4	1	1	2	5-6	4
14. Десна	4	0	3	1	0-1	3
15. Княжа	4	0	2	2	3-6	2
16. Динамо-2	4	0	1	3	4-10	1
17. Комунальник	4	0	0	4	5-11	0
18. Енергетик	4	0	0	4	0-8	0

У наступному турі зустрічаються

15 серпня — п'ятниця

Динамо-2 — Нафтовик-Укрнафта

16 серпня — субота

Оболонь — Комунальник

Десна — Закарпаття

Ігросервіс — Княжа

Сталь — Прикарпаття

17 серпня — неділя

ПФК Олександрія — Фенікс-Іллічівець

Волинь — ПФК Севастополь

Кримтеплиця — Геліос

Дністер — Енергетик

Найвлучніші

	І	Г(п)
Юрій Кудинов ("Комунальник")	4	4(3)
Матвій Бобаль ("Ігросервіс")	2	3(1)
Олексій Бабир ("Кримтеплиця")	2	3
Олександр Мандзюк ("Княжа")	2	3
Олександр Пищур ("Волинь")	3	3

Дискваліфіковані

Андрій Лазарчук ("Ігросервіс")

Володимир Ковалюк ("Волинь")

Олександр Лебединець ("Геліос")

Обидві команди ставлять перед собою одинакові завдання – за підсумками першості підвищитися в класі. І хоча чернігівські футболісти до цього матчу ще не забили жодного м'яча, очікувалася гостра боротьба. Так воно й сталося.

У нафтовиків до травмованих гравців, про яких «УФ» писав перед матчем із «Закарпаттям», приєдналися ще Євген Баришников (травмувався на тренуванні напередодні матчу з тим же «Закарпаттям»), Валерій Іващенко, який після двох матчів з «Оболонню» залишився в Києві, капітан команди Антон Монахов, який на навчально-тренувальних зборах зламав руку. І хоча Антон у двох стартових матчах виводив команду на поле, в одному із зіткнень (знову ж у матчі із «Закарпаттям») трапився рецедив травми, і тепер він повинен пройти курс лікування та реабілітації. Та й взагалі, зараз у лазареті команди перебуває 10 гравців... Зважаючи на це, місце останнього захисника в цьому матчі зайняв Руслан Бідненко, і, як зазначив після матчу наставник охтирців Валерій Городов, креативний півоборонець був корисніший у центрі поля. Правда, слід відзначити, що Руслан не тільки надійно зіграв на своєму місці, а ще й став автором єдиного гола. На останніх хвилинах першого тайму він, після порушення правил метрів за 10 від лінії карного майданчика, зі штрафного «закрутив» м'яч через стінку, — і екс-нафтовик Андрій Сиротюк, який досить надійно провів цей матч, не зміг нічого вдіяти.

Початок матчу пройшов в основному в центрі поля. І хоча господарі володіли деякою територіальною та ігровою ініціативою, перший небезпечний момент створили деснянці. Після подачі кутового на 13-й хвилині матчу головою бив хтось із чернігівських футболістів, але він влучив у стійку. Після цього активізувалися охтирські футболісти. У середині тайму вони провели дві небезпечні атаки. Спочатку після красивої комбінації приблизно з 11-метрової позначки удару по воротах завдавав Бриж. Та Сиротюк зіграв надійно. Не пройшло й хвилини, як він знову ліквідував пожежу біля своїх воріт після удару Одинцова, який, вийшовши на ударну позицію, бив з ходу. На 27-й хвилині, мабуть, один із найактивніших серед чернігівців Гребинюк увірвався у штрафний майданчик, та після його удару м'яч пролетів вище поперечини. Далі — дві небезпечні атаки у виконанні господарів. Спочатку Зайчук, обвівши у карному майданчику чернігівців декількох оборонців, так і не зміг зробити точної передачі. Потім Кучис бив з-за меж штрафного майданчика – дуже неточно. На 37-й хвилині Кучис і Єсип розіграли «стінку», Богдан бив з лінії карного майданчика, та Сиротюк без проблем забрав м'яч.

На перерву, після удару Бідненка зі штрафного, господарі все-таки пішли у хорошому настрої. І першу десятихвилинку другого тайму охтирці провели активно. Після передачі Антипова метрів з 8-ми, по воротах бив Андрухов — м'яч влучив у сітку із зовнішнього боку. Майже одразу після подачі кутового, головою бив литовський легіонер Кумис — м'яч, після рикошету від оборони чернігівців, пролетів над поперечкою. А от після серії замін як у господарів, так і в гостей, ініціативою заволоділи деснянці. Та на останньому рубежі надійно грав охтирський голкіпер. Двічі виконував штрафний Кучеренко, метрів за два від лінії штрафного майданчика. Спочатку Величко «витягнув» шкіряного з-під поперечини, а компенсаційний арбітром час м'яч, після удару Сергія-молодшого, влучив у «стінку». Під завісу матчу хорошу нагоду відквитати один гол мав Віталій Рудий, який вийшов на заміну. Але після його удару м'яч пролетів поруч зі стійкою. А на 82-й хвилині матчу в одній із контратак, після довгої передачі Зайчука з лівого флангу, після удару Антипова головою, м'яч пролетів поруч зі стійкою...

Сергій КУЧЕРЕНКО, головний тренер «Десни»:

– Якщо не забиваєш, то не можна розраховувати на перемогу. У четвертому матчі, маючи голеві моменти, ми не можемо забити м'яч. Мабуть, нефарт футболістів, команди. Якби сьогодні використали «стандарти», щось реалізували — напевно, не програли б.

Валерій ГОРОДОВ, головний тренер «Нафтовика-Укрнафти»:

– Про гостей скажу, що це дуже хороша команда. Ми розраховували на «стандарти», так і сталося. У нас зараз складне становище: п'ять гравців «основи» травмовані. А щодо гри: перший тайм мені сподобався, а от другий — ні. Футболісти, що вийшли на заміну, не підсилили гру, а навпаки. Вони поки що не виправдовують наших сподівань. Маємо те, що маємо...

Валерій ЧЕРНЕЦЬ.

БОРИСПІЛЬ

"Княжа" — "Динамо-2" — 2:2 (1:0).

10 серпня. 18.00. Стадіон "Колос". 1 000 глядачів.

Судді: Я. Козик (Мукачеве), А. Ганджелюк (Керч), Г. Дзюбенко (Севастополь).

Делегат ФФУ: О. Чорний (Донецьк).

Щасливе: Байрашевський, Курилко, Башлай, Налигач, Мостовий, Курневич, Куянов (Малик, 68), Лупашко, Чепурненко (Шимко, 74), Морозов (Литовчак, 64), Мандзюк. Тренер: **Віктор Догадайло.**

Київ: Кичак, Порцванія (Новак, 46), Бутенін, Фартушняк, Кушніров, Коркишко (Шевчук, 60), Воронков, Рибалка (Морозенко, 46), Аладашвілі (Суарес, 68), Імедашвілі, Дедечко. Тренери: **Юрій Калитвинцев, Геннадій Литовченко.**

Голи: Мандзюк (32, 65) — Аладашвілі (65), Суарес (84).

Попередження: Морозов (8), Курилко (45), Лупашко (57), Шимко (85) — Парцванія (6), Аладашвілі (13), Дедечко (73).

Невдалий старт динамівських резервістів змусив керівників столичного клубу дозаявити трьох досвідчених виконавців — Аладашвілі, Імедашвілі та Дедечка. Саме вони й врятували киян від чергової поразки. Зокрема, Дедечко вельми корисно зіграв у середині поля, а правофланговий Аладашвілі став справжнім двигуном атак "Динамо-2". Хоча й за цих обставин ігрова перевага княжичів таки була відчутною. Правда, спочатку команди обмінялися небезпечними штрафними: Рибалка намагався підкоригувати удар Аладашвілі, а Лупашко спрямував м'яч над поперечиною. В обох випадках — ефектно, однак неефективно. Після цього Аладашвілі та Морозов змушували застукати голкіперів зненацька "пострілами" здалеку. Нарешті, настав апогей атакувальних спроб опонентів. Аладашвілі на 29-й хвилині зручно подав штрафний, а Рибалка поцілив м'ячем у перекладину. Зате Мандзюк за кілька хвилин свою нагоду не змарнував. Підхопивши м'яч, що відскочив у вільну зону після слаломного рейду Чепурненка, він уміло спрямував його в дальній нижній кут. Незадовго до перерви гості відповіли блискавичним забіганням Аладашвілі на правому фланзі, однак оборона "Княжої" заблокувала гострий прострiл грузинського легіонера. Втім, саме він поновив рівновагу в рахунку вже по перерві: "постріл" Аладашвілі метрів з двадцяти чотирьох у лівий від Байрашевського кут, судячи з усього, став цілковитою несподіванкою для досвідченого стража княжих воріт. І все-таки господарі знову вийшли вперед. На подачу Лупашка з кутового відгукнувся Литовчак, який щойно з'явився на полі, а Мандзюк, скориставшись ефектною зрізкою м'яча партнером, головою переправив "шкіряного" в сітку. Впродовж наступної чверті години княжичі могли збільшити свою перевагу й до трьох м'ячів. Однак Шимко, організувавши вихід трійки господарів на двох оборонців "Динамо", не вгадав з напрямком розвитку наступу, а Курневич, опинившись сам-один перед воротами "блакитно-білих", після потужного флангового рейду Мандзюка, запустив м'яча над воротами. Розплата настала миттєво: Курилко не "зачинив" захисту на правому фланзі, а Суарес отримав нагоду вдарити без супротиву — 2:2. Проте й після цього "Княжа" прагнула вирвати перемогу! Шкода, не поталанило Мандзюку: він так і не переграв Кичака ні з "другого поверху", коли вискочив на подачу Лупашка, ні вийшовши сам на сам із голкіпером...

Валерій ВАЛЕРКО.

ІВАНО-ФРАНКІВСЬК

"Прикарпаття" — "Ігросервіс" — 2:0 (0:0).

10 серпня. 18.00. Стадіон "Рух". 3 000 глядачів.



Мабуть, саме такі мрії, були у Юрія Максимова після поразки його підопічних в Ужгороді.

Судді: В. Жуков (Донецьк), А. Береговий (Макіївка), А. Шамека (Маріуполь).

Івано-Франківськ: Локатир, Мостовий, Гребинський, Корнутяк, Канюк, Данищук, Боришкевич (Ревуцький, 68), Курята (Страховський, 77), Микуляк (Коцаб'юк, 46), Копча (Щеглюк, 86), Худоб'як (Іванишин, 77). Тренер: **Степан Матвіїв**.

Симферополь: Лазарчук, Агарін, Шендрик, Лахнюк (Черник, 71), Бондарчук, Ветренников (Березовський, 80), Колесник (Погорєльцев, 77), Якименко, Симончук (Мариненко, 75), Ілляшов (Тукач, 59), Бобаль. Тренер: **Сергій Шевченко**.

Голи: Копча (50), Худоб'як (57, з пенальті).

Попередження: Данищук (42) — Ілляшов (33), Бондарчук (81).

Вилучення: Лазарчук (56, фол останньої надії).

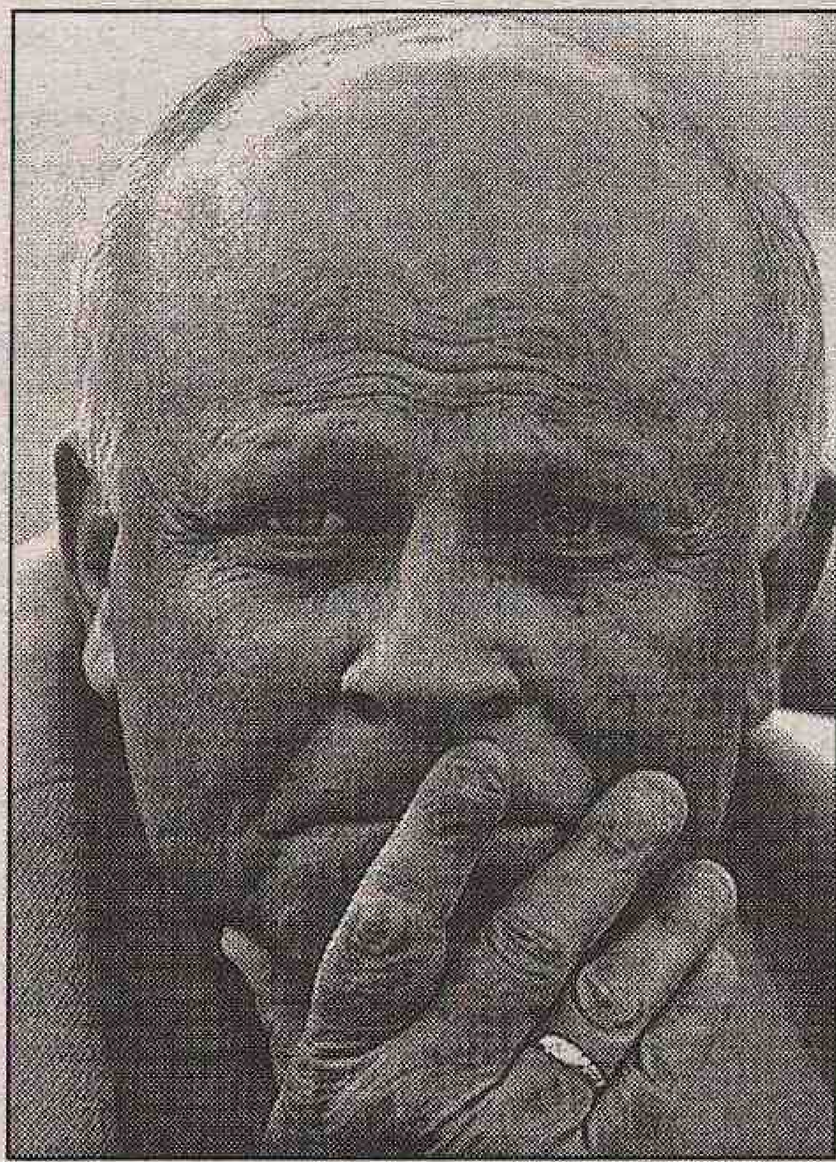
Вигравши кубковий матч в "Енергетика" на його полі, "Ігросервіс", природно, додому не поїхав, а впродовж трьох днів у спокійній обстановці готувався до поєдинку проти "Прикарпаття". І на перших хвилинах симферопольці спробували переконати, що добряче адаптувалися у місцевих умовах. Однак цей спалах їхньої активності вилився у два поспіль кутових, які, власне, гостям особливих дивідендів не принесли.

А далі поступово ініціатива перейшла до івано-франківців. Правда, до свого майданчика оборонці "Ігросервіса" суперників не пускали. Відтак, гравці "Прикарпаття" кілька разів турбували Лазарчука ударами із середньої відстані, але у кожному такому випадку той був на висоті. Найбільше запам'ятався постріл Худоб'яка, на який голкіперові вдалося зреагувати в останню мить, після чого м'яч ще й влучив у стійку воріт.

Гостям, між цими ігровими епізодами, випала тільки одна сприятлива нагода для результативного завершення своєї атаки. Проте, найкращий голеадор двох попередніх першолігових чемпіонатів, Бобаль, залишаючи прострільну передачу з флангу, запустив м'яч вище.

Тим часом початок другого тайму склався вкрай невдало для симферопольської команди. Спочатку хтось із її захисників, не бажаючи того, підіграв Копчі, який без роздумів увігнав м'яч у ближній кут воріт. А на 57-й хвилині гості, необачно оголивши свої тили, проґавили швидкий контрвипад івано-франківців. Худоб'як вивіреною передачею вивів того ж Копчу на побачення із Лазарчуком, якому, здається, не залишалося нічого, як сфолити у межах карного майданчика. Голкіпер пішов відпочивати, а його дублер Тукач виявився безсилим проти влучного й сильного удару Худоб'яка з "точки".

Орест ОЛЕКСИШИН.



Про що думав Віталій Кварцяний, залишається таємницею.

ЛУГАНСЬК

"Комунальник" — "Дністер" — 2:4 (2:3).

10 серпня. 17.00. Стадіон "Авангард". 1 500 глядачів.

Судді: Є. Арановський (Київ), Р. Марченко (Чернігів), А. Луценко (Харків).

Луганськ: Збарах, Осьмачко, Анд. Данаєв (Дяченко, 58), Хлапонін, Ковган (Шепковський, 75), Козленко (Пархоменко, 59), Р. Бондаренко, Рачиба (О. Ониценко, 50), Ротань, Кудинов, Візьонок (Продан, 80). Тренер: **Юрій Малигін**.

Овідіополь: Сидоренко, Смішко (Колчин, 85), Бочкур, Хромих, Єрмоленко (Витвицький, 82), Старовик, Забара, Полтавець, Батальський (Д. Леонов, 69), А. Негара (Качур, 46), Штурко (Лещук, 89). Тренер: **Ігор Негара**.

Голи: Візьонок (22), Кудинов (33, з пенальті) — Полтавець (39), А. Негара (39), Штурко (41), Батальський (66).

Попередження: Рачиба (51).

Ніяк команда "Комунальник" не може покласти в свою скарбничку перші очки в поточному чемпіонаті. До того ж, підопічні Юрія Малигіна вперше за свою історію пропустили чотири м'ячі в рідних стінах.

Матч команди почали активно, й незабаром рахунок був відкритий. Лідер команди Юрій Кудинов пройшов правим флангом атаки й зробив вивірену передачу на Костянтина Візьонка, і той, зігравши на випередження, переправив м'яч у сітку воріт "Дністра". Через 10 хвилин атака луганської команди закінчилася призначенням одинадцятиметрового овідіопольцям. Олександр Забара недозволеним прийомом обійшовся з Романом Бондаренком, і суддя зустрічі вказав на "позначку". Пенальті чітко виконав Юрій Кудинов, який ось уже четверий матч не йде з поля без забитого м'яча.

Того, що трапилося надалі, ніхто з присутніх на трибунах стадіону "Авангард" припустити не міг. За такий короткий проміжок часу підопічним Ігоря Негари вдалося не тільки зрівняти рахунок, але й вийти вперед. З 39-і по 41-у хвилини гравці господарів поля дозволили спочатку Валентину Полтавцю, а потім Андрію Негарі та Юрієві Штурку записати на свій рахунок по м'ячу.

Початок другого тайму, як і в цілому весь матч, був за командою гостей, які змогли забити і четвертий м'яч у ворота суперника. Гол на рахунку Олександра Батальського, який скористався ще однією грубою помилкою в обороні господарів поля.

Євген ЄВГЕНЬЄВ.

УЖГОРОД

"Закарпаття" — "Оболонь" — 3:2 (2:0).

10 серпня. 18.00. Стадіон "Авангард". 1 300 глядачів.

Судді: Ю. Можаровський (Львів), О. Білорус (Черкаси), А. Свистун (Чернігів).

Ужгород: Бабенко, Чижевський, Есин, Шопін, Ярош (Крайя, 59), Домбрайє, Ковальчук, Браїла, (Киктєв, 46), Жерш (Микуляк, 38), Бабич (Бурий, 55), Невуче (Давидов, 80). Тренер: **Михайло Іваниця.**

Київ: Чангелія, Клименко (Мірошниченко, 69), Лозинський, Яворський, Антоненко, Рожок (Лень, 70), Сибіряков, Демченко (Кандауров, 45), Куценко, Кармалита (Свінцицкий, 45), Онисько. Тренер: **Юрій Максимов.**

Голи: Браїла (22), Бабич (34), Невуче (68) — Свинцицький (55), Куценко (58).

Попередження: Ярош (26), Єсин (30), Крайя (82) — Антонечко (48).

Цей поєдинок багато фахівців вважали центральним у турі. І недарма, бо глядачі стали свідками безкомпромісної боротьби на кожній ділянці поля. Сам матч видався насиченим, із багатьма гострими моментами. Перші хвилин 20 більш гостро в завершенні атак діяли оболонці. Вже на 8-й хвилині потужним ударом метрів з 30-ти намагався поцілити у ворота господарів Кармалита — м'яч пролетів у кількох сантиметрах над стійкою. На 18-й хвилині після подачі кутового перед воротарським майданчиком господарів виникла "пожежа", м'яч заплутався у ногах гравців футболістів, потім Чижевський зумів винести "смугастого" за межі штрафного майданчика.

Лише на 20-й хвилині господарі завдали першого удару в рамку воріт "пивоварів" — небезпечний постріл Яроша Чангелія перевів на кутовий.

Тим не менш, уже через хвилину гості були змушені починати гру з центра поля. Гол стався після розиграшу штрафного – спочатку м'яч влучив у стінку з гравців "Оболоні", відскочив до Невуче, а Чарлес ударив. Знову удар встиг заблокувати футболіст столичної команди, м'яч відскочив на Браїлу, за котрим гості не встежили – Володимир не сильно, але точно повз Чангелію переправив м'яч у сітку воріт.

Через три хвилини підопічні Максимова могли відновити статус-кво. Після подачі з кутового м'яч опустився біля воротарського майданчика, перелетів через захисників і приземлився прямісінько на ногу Лозинському, однак Євген, видно, не сподіваючись отримати такий "подарунок" від оборонців "Закарпаття", вдарив несильно – Бабенко легко зафіксував м'яч. Через десять хвилин перед карним майданчиком поза правилами кияни зупинили Бабича. Штрафний метрів за 25-ть до воріт взявся виконувати сам постраждалий. Костянтин вдарив класно, знявши павутину в правій „дев'ятці" – 2:0.

На початок другої половини зустрічі господарі вийшли з почуттям виконаного обов'язку й дозволили собі дещо розслабитися. Чим повністю зуміли скористатися оболонці. Спочатку на 55-й хвилині непорозумінням захисників "Закарпаття" скористався Свинцицький, який точно замкнув верхову передачу з лівого флангу. А через три хвилини вже ефектно з розвороту забив красивий м'яч Куценко. Здавалося, що підопічні Юрія Максимова упіймали кураж. Оболонці могли провести й третій гол. Онисько на 61-й хвилині "обікрав" Чижевського, вийшов віч-на-віч із Бабенком, але вдарив над перекладиною. Як-то кажуть, спрацьовує футбольна істина – "не забиваєш ти, заб'ють тобі". На 68-й хвилині довга атака закарпатців завершилася ударом Єсина, м'яч влучив у захисника оболонців, відскочив на Бурого — знову удар. Цього разу Чангелія вибив м'яч подалі. Однак знову на "підборі" першим був Микуляк. Владислав ударив, м'яч влучив у ногу захисника оболонців, відскочив на Невуче, а вже той у падінні ледь не порвав м'ячем сітку за спиною у кіпера "Оболоні".

Після забитого м'яча ініціативою повністю заволоділи закарпатці. Господарі мали ще кілька нагод відзначитися, однак Крайя та молодий Ковальчук не скористалися своїми нагодами.

Перемога на амбітним суперником стала хорошим подарунком для тренера Михайла Іванці, який напередодні відсвяткував свій день народження.

Роман СЕНИШИН.

БЕЗДОМНИМ У БОРОДЯНЦІ НЕ ЩАСТИТЬ

Юрій НАЗАРКЕВИЧ ЗІ ЛЬВОВА

"Карпати-2" — "Єдність" — 2:1 (2:0).

10 серпня. Стадіон СКА. 200 глядачів.

Судді: Ю. Синишин (Івано-Франківськ), В. Луцький (Калуш), Т. Соломчак (Бучач).

Львів: Мартищук, Родін, Гірський (Підвірний, 80), Чоба, Табен, Чучман (Должанський, 83), Шевчук (Біловус, 60), Задорожний-к, Гудима, Левчук (Матяш, 90+3), Денис (Яджин, 46; Гринишин, 90+1). Тренер: **Володимир Вільчинський.**

Плиски: Старченко, Городов, Якименко-к, Чабак, Ломко, Крохмалюк (Гербут, 64; Сабадаш, 76), Стецюк, Шарій (Соловйов, 70), Журба (О. Гаврильченко, 51), Беба, Поліщук. Тренер: **Анатолій Гаврильченко.**

Голи: Левчук (20), Задорожний (26, пенальті), Поліщук (74, пенальті).

Попередження: Денис (25), Гірський (39), Поліщук (62), Левчук (70), Мартищук (89), Сабадаш (90+3).

СТАНОВИЩЕ КОМАНД

	І	В	Н	П	М	О
1. Буковина	4	3	1	0	6-2	10
2. Арсенал	4	3	1	0	6-3	10
3. Дніпро	4	3	1	0	4-1	10
4. Нива В	4	3	1	0	4-1	10
5. Нива Т	4	2	2	0	5-1	8
6. Верес	4	2	1	1	4-2	7
7. Поділля-Хмельницький	4	2	0	2	5-4	6
8. ЦСКА	4	1	2	1	4-2	5
9. Нафком	3	1	1	1	4-2	4
10. Рось	3	1	1	1	5-4	4
11. Карпати-2	4	1	0	3	3-6	3
12. Бастіон	3	1	0	2	3-6	3
13. Оболонь-2	3	1	0	2	1-5	3
14. МФК Миколаїв	3	0	2	1	1-2	2
15. ФК Коростень	4	0	2	2	1-4	2
16. Десна-2	4	0	1	3	1-5	1
17. Єдність	2	0	0	2	1-3	0
18. Княжа-2	3	0	0	3	0-5	0

4 тур
10 серпня — неділя

Дніпро — Поділля-Хмельницький — 2:1
ЦСКА — Нива Т — 0:0
Рось — Нива В — 1:2
Нафком — ФК Коростень — 1:1
Верес — Арсенал — 0:1
Карпати-2 — Єдність — 2:1
Десна-2 — Буковина — 0:1

Учора, 11 серпня, відбулися матчі

Бастіон — Оболонь-2
Княжа-2 — МФК Миколаїв

У наступному турі зустрічаються:

15 серпня — п'ятниця

Нива Т — Княжа-2
Поділля-Хмельницький — ЦСКА
Буковина — Дніпро
Оболонь-2 — Десна-2
Арсенал — Карпати-2
ФК Коростень — Верес
Нива В — Нафком

16 серпня — субота

Єдність — Бастіон
МФК Миколаїв — Рось

Найвлучніші

	І	Г (П)
Юрій Андрощук ("Рось")	3	3
Антон Крамар ("Дніпро")	1	2
Роман Негерей ("Нафком")	1	2
Ігор Паськів ("Нива" В)	2	2
Михайло Рябий ("Буковина")	2	2
Владислав Сухомлинов (ЦСКА)	2	2
Максим Ілюк ("Буковина")	2	2
Валерій Гайдаржі ("Бастіон")	2	2
Захар Башняк ("Рось")	3	2
Сергій Івлєв ("Арсенал")	3	2(1)

Дискваліфіковані

Олександр Волчков ("Бастіон")
Олександр Варивода ("Княжа-2")
Григорій Прудко (ФК "Коростень")
Ігор Паськів ("Нива" В)
Сергій Титомир ("Рось")

Віктор МУХА ІЗ ЧЕРНІГОВА

"Десна-2" — "Буковина" — 0:1 (0:1).

6 серпня. 17.00. Стадіон ім. Юрія Гагаріна. 550 глядачів.

Судді: І. Бондар (Київ), О. Драчов (Київська область), О. Москаленко (Київ).

Чернігів: Литвин, Донець (Васянович, 81), Костюченко, Мацута, Комар, Мчедлішвілі, Кумачов, (Воробей, 68), Тимошенко (Белка,83), Янович (Антонов,77), Рустамов, Панченко (Кулик, 65). Тренер: **Сергій Бакун.**

Чернівці: Раковиця, Маковійчук, Гамаль, Копилов (Стафійчук, 86), Керчу (Тодорович, 87), Тофан, Климус, Максименко (Клочко, 58), Семенюк (Вінник, 85), Рябий, Ілюк (Георгійчук,72). Тренер: **Віктор Мглинець.**

Гол: Тофан (41).

Попередження: Рябий (30), Кумачов (44), Климус (56), Рустамов (73).

У цьому матчі, що проходив спекотного надвечір'я, перший "постріл" по воротах здійснили гості. Голкіпера суперників, не роздумуючи, перевіряв Олег Керчу (до речі, свого часу він виступав за чернігівську "Десну"), але м'яч пролетів значно вище поперечини. Утім, уже в дебютному поєдинку ініціативою заволоділи господарі поля, і у першому таймі вони мали цілий низку чітко виражених голевих моментів. Відверто кажучи, майже не відчувалося, що одному із фаворитів групового турніру протистоїть дебютант професіонального футболу. Але, якщо не брати до уваги найголовнішого аспекту, — завершення атаки. У "Десни-2" мали чудові нагоди відзначитися і Ігор Донець, і Тимур Рустамов, і Валерій Кумачов, і Олександр Тимошенко. Однак у вирішальний момент кожного разу щось заважало. Гравець, що опинявся на вістрі атаки, або недотягувався до шкіряної кулі, або не найкращим чином нею розпоряджався. А ще в одному епізоді підопічних Віктора Мглинця, котрий під час перебування у Києві на збірах був багато разів висловлював невдоволення діями своїх футболістів, врятувала стійка.

Щодо гостей, то у них наполегливими спробами поцілити у ворота відзначився ветеран команди Василь Тофан. І він домігся-таки свого. Йшла 41-а хвилина, коли Сергій Комар сфолив проти Керчу і зі штрафного було забито гол, який вирішив долю поєдинку. При цьому Віктор Литвин, якому не позичати воротарського досвіду, свечасно навіть не поворухнувся. Він теж залишався пасивним спостерігачем того, як після удару Тофана м'яч полетів під поперечину.

Після перерви ж гра значною мірою втратила гостроту, і глядачі були не настільки заінтригованими подіями на полі, щоб час від часу не відволікатися на спілкування між собою. Деснянці, котрі витратили багато сил у першому таймі, наступали вже не так активно. А буковинці, прагнучи зберегти існуючий рахунок, вибудовували перед своїм штрафним майданчиком масовані захисні редути. Тож не дивно, що голевих моментів практично не було. За винятком одного, коли той же Литвин ледь не "привіз" своїй команді другий гол. У не такій вже складній ситуації голкіпер випустив шкіряну кулю з рук, і вона ледь не "вповзла" у ворота. Однак в останній момент центральний оборонець чернігівців Максим Костюченко розрядив ситуацію. Лишається додати, що під самісінькуку завісу гри гості усіляко збивали темп боротьби через і проведені одна за одною три тактичні заміни.

Володимир ПРИСЯЖНЮК З РІВНОГО

"Верес" — "Арсенал" — 0:1 (0:1).

10 серпня. 17.00. Стадіон "Авангард". 3000 глядачів.

Судді: О. Бондар, А. Папірович (обидва — Хмельницький), Б. Бучинський (Тернопіль).

Рівне: Козиброда, Дмитрук, Гергелюк, Бєлобровський (Котюк, 59), Мельничук, Кінах (Воротеляк, 89), Українець (Любар, 64), Ткачук (Федорчук, 82), Тивончук (Жук, 46), Гаврилюк (Сергійчук, 46), Козлик-к. Тренер: **Микола Філін.**

Біла Церква: Вітів, Берун, Горецький, Ференц, Сокирка — к, Степанюк, Іванський, Юрковський, Лакомський (Тиркало ,55), Івлєв, Сливка (Піцур, 71), Якименко, 90+2). Тренер: **Олег Надуда.**

Гол: Івлєв (19, з пенальті).

Попередження: Лакомський (21), Іванський (58), Гергелюк (61), Сливка (61), Юрковський (67), Любар (68), Ференц (88), Піцур (90+1).

Глядачі оплесками зустріли команди перед початком поєдинку. Таким чином, глядачі подякували своїй команді "Верес" за хороший футбол, який показують юні футболісти. На жаль, продовжити у нинішньому сезоні безпрограшну серію господарям не дозволив білоцерківський "Арсенал".

Суперники жваво розпочали матч. У перші дві хвилини гравці обох команд створили по небезпечному моментові. Спочатку Сергій Івлєв пробив неточно, а за хвилину рівненці відповіли небезпечним прострілом. На восьмій хвилині Ростислав Горецький зупинив забороненим прийомом Юрія Козлика, і суддя призначив штрафний удар. Володимир Ткачук навісив у карний майданчик, але удар вийшов у ворота. Голкіперу "Арсеналу" довелося продемонструвати свою майстерність, аби піймати м'яч. Через хвилину порушення повторилося, але вже проти Михайла Тивончука. Цього разу господарі теж не скористалися нагодою забити. Рівненці домінували на футбольному полі, проте територіальна перевага не втілювалася у забиті голи. На 16-й хвилині слаломний прохід Юрія Козлюка гості знову зупинили з порушенням правил. Черговий штрафний — на шляху м'яча стає стінка. І тут спрацювала футбольна аксіома — не забиваєш ти, забивають тобі. Арбітр матчу Олександр Бондар вгледів порушення у карному майданчику господарів і без вагань вказав на одинадцятиметрову позначку. Пенальті впевнено реалізував Сергій Івлєв. "Верес" кинувся відігруватися і мав на це шанси. Проте досвід взяв гору над молодістю.

Артур ВАЛЕРКО З БОРОДЯНКИ

"Рось" — "Нива" В — 1:2 (1:0).

10 серпня. 14.00. Спорткомплекс "Борекс". 100 глядачів.

Судді: І. Пасхал (Херсон), П. Кравцов, В. Криницький (обидва — Рівне).

Біла Церква: Кудла, Клешня, Блаватський (Іванов, 77), Зайцев-к, Андрощук, Соловйов (Катомкін, 72), Таран (Ставинога, 86), Дорогань, Титомир, Тарновський (Олійник, 32), Башняк (Ніколаєв, 81). Тренер: **Ігор Химич.**

Вінниця: Бобко (Степанюк, 46), Драган, Басараб, Гамарник-к, Заводян (А. Веретинський, 46), Д.Рябцев, Швець (Паськів, 46), Прокопович (Якубовський, 81), Жула (Доценко, 46), Луць (Грибінник, 68), Живий (Попов, 73). Тренер: **Богдан Блаватський.**

Голи: Башняк (35), А. Веретинський (59, з пенальті), Паськів (82).

Попередження: Клешня (11), Титомир (24), Дорогань (28), Таран (45+2), Гамарник (45), Басараб (60), Андрощук (65), Доценко (73), Попов (88).

Вилучення: Титомир (58, друге попередження), Паськів (90+3, удар суперника рукою в боротьбі за м'яч).

Не раніше, як цієї весни, Блаватський уже протистояв у Бородянці "Росі". Тоді його "Поділля" не без психозу виграло 4:3. Історія повторилася й цього разу, з тією різницею, що голів цього разу було менше, а карток — більше... Як і навесні, у складі "Росі" гру вів Дорогань, який таки повернувся до команди. Ось і в атаці, яка призвела до гола, він брав активну участь, а завершував комбінацію Захар Башняк, перекинувши голкіпера технічним ударом. Атаки вінничан не припинялися, але Кудла успішно їх відбивав, а білоцерківці гостро огризалися. Але вкотре спрацювало тренерське чуття Блаватського, який у перерві зробив аж чотири заміни. Двоє із замін і призвели до голів. Спершу досвідчений Андрій Веретинський чітко реалізував пенальті, а потім Ігор Паськів закотив м'яч у ворота, після того, як ще один вихідець із запасу, Доценко, віддав йому пас, вийшовши сам на сам. Наприкінці зустрічі автор переможного матчу достроково залишив поле, вирівнявши склади команд (господарі грали в меншості більше півгодини), тому завершальні секунди аж дзвеніли від напруги. Але змінити щось у цій зустрічі командам не судилося...

Артур ВАЛЕРКО З БОРОДЯНКИ

ЦСКА — "Нива" Т — 0:0.

10 серпня. 17.30. Спорткомплекс "Борекс". 300 глядачів.

Судді: Я. Кириченко (Кіровоград), П. Павленко, О. Ставничук (обидва – Черкаси).

Київ: Михайлов, Васильєв-к, Балацький, Капанистий, Соколовський, Миколайчук (Нестеров, 60), Черников, Заворотнюк (Прима, 58), Іваненко (Бардачев, 32), Верхов, Сухомлинов (Неделюк, 85). Тренер: **Андрій Зав'ялов.**

Тернопіль: Паньків-к, Плехтяк (Біскуп, 72), Первак, Путраш, Дурай, Малий (Розман, 76), Лукашук (Сокіл, 78), Суспицин, Никанович (Бугайчук, 63), Теплий, Territory, Товкацький. Тренер: **Віктор Ряшко.**

Попередження: Черников (23), Іваненко (25), Верхов (41), Теплий (63), Соколовський (85), Розман (90+2).

Зустріч армійців та тернопільців зібрала на стадіоні не лише гамірні групи підтримки обох команд, а й чималий десант футбольних фахівців: гру переглядали наставник вінницької "Ниви" Богдан Блаватський, команда якого вигравала на цьому газоні свою зустріч якихось півтори години раніше, Вадим Дьордь з Андрієм Ковтуном, що залишили "Єдність", представники дублерів "Княжої" та бородянських районних клубів. Попри таке представництво, команди не потішили присутніх голами. Гострі випади з обох боків упродовж матчу не дали результату, а апофеозом зустрічі став небезпечний штрафний у бік воріт гостей. Точка — непогана, прямо навпроти воріт, відстань — не така велика. Та й пробивати підійшов активний Верхов, який неодноразово упродовж гри демонстрував свої можливості. Однак удар не виправдав сподівань. З великої хмари — малий дощ...

ЧЕРКАСИ

"Дніпро" — "Поділля" — 2:1 (0:1).

10 серпня. 18.00. Центральний стадіон. 2 000 глядачів.

Судді: С. Приступа (Київ), В. Володін (Херсон), Н. Алексахіна (Кіровоград).

Черкаси: Дейнека, Ленський, Павелько (Фатій, 64), Поліщук (Дрюмлюк, 86), Скороход (Гонцик, 55), Крамар, Єлисеєв, Селезньов, Грицина, Козир, Мироненко (Удовиченко, 46). Тренер: **Анатолій Безсмертний.**

Хмельницький: Левицький, Сергєєв, Дубчак (Лемішевський, 85), Галицький, Клекот, Гутникевич, Будник, Грицук (Козелко, 75), Коваль (Білик, 60), Слободян, Сендель. Тренер: **Ярослав Бобиляк.**

Голи: Крамар (9, 75), Сендель (62).

Попередження: Будник (68), Грицина (85).

У перші кілька хвилин команди в основному придивлялися одна до одної, але швидкий гол у виконанні господарів, завдяки помилці голкіпера гостей, змусив останніх не відсиджуватися на своїй половині поля, а активно йти вперед. Такий перебіг подій був явно дочерним футболістам "Дніпра", які отримали прекрасні нагоди проводити швидкі контратаки. Не дивлячись на таку відкриту гру і велику кількість неперспективних моментів біля обох воріт, на перерву команди пішли за мінімальної переваги черкасців.

Другу половину гри можна сміливо назвати парадом невикористаних голевих ситуацій, не дивлячись на те, що у цей проміжок часу глядачі побачили два взяття воріт. Почин зробила приїжджа команда, яка у перші хвилини другого тайму, намагаючись відновити паритет у рахунку, завдяки своїй активності та деякій розслабленості захисту "Дніпра", двічі могла примусити господарів розпочинати з центра, але не використала дуже сприятливі моменти. Відчувши серйозність у намаганнях гостей змінити рахунок на свою користь, черкасці активізувалися і, в свою чергу, теж двічі могли збільшити перевагу. Але ні удар з лінії воротарського майданчику у виконанні автора першого голу Антона Крамара, ні вихід сам на сам з голкіпером "Поділля" Вадима Гонцика не призвели до взяття воріт. За що невдовзі "Дніпро" і поплатився, отримавши гол у свої ворота після подачі кутового, автором якого став Олексій Сендель.

Відновити статус-кво господарям вдалося трохи більше, ніж за десять хвилин — навісну передачу у красивому стрибку завершив Антон Крамар, таким чином, зробивши дубль.

Сергій ЗАВАЛЬНЮК.

ПОМСТА ПО-АРМЯНСЬКИ

Юрій Жогін
ІЗ ПАВЛОГРАДА

"Дніпро-75" — "Олімпік" — 0:4 (0:4).

10 серпня. 17.00. Стадіон "Шахтар". 700 глядачів.

Судді: О. Головков, Є. Данильченко (обидва — Луганськ), Р. Телипко (Конотоп).

Дніпропетровськ: Гришин, Є. Мухін, Половенченков, Крутенко (Яременко, 43), Іванов (Черемихін, 46), Бодня (Золотаревський, 83), Зубко, Кича (Білик, 59), Кравейн, Логінов, Р. Мухін. Тренер: **Микола Самойленко.**

Донецьк: Пуговкін (Левченко, 79), Саєтов, Чех, Некрасов (Кицько, 70), Змієвський, Валяєв, Санжар (Чепраков, 64), Уланов (Головченков, 46), Хомченовський (Ізмайлов, 66), Арефєв, Тарнов (Логвинов, 60). Тренер: **Ігор Петров.**

Голи: Уланов (16), Арефєв (22), Валяєв (39), Тарнов (45).

Попередження: Бодня (19) — Змієвський (44).

Олег ГУЗЕНКО
ІЗ ЗАПОРІЖЖЯ

"Металург-2" — "Кремінь" — 2:4 (0:2).

10 серпня. 13.00. Стадіон "Титан". 150 глядачів.

Судді: І. Жосан, М. Чертоляс (обидва — Херсон), А. Коваленко (Одеса).

Запоріжжя: Борисенко, Худченко, Лучкевич, Пелюшенко (Сидорчук, 33), Гергель (Стойловський, 52), Довбун (Волинський, 68), Приходько, Лучкевич (Зенюк, 81), Ковтун (Ягмурян, 64), Пазюк, Каськів (Мойсеєнко, 55). Тренер: **Ігор Гімро.**

Кременчук: Олійник, Дичко, Винник, Обревко, Апришко (Кузнов, 72), Гетьман (Башаков, 76), Климов (Гришин, 46), Тимченко (Гавренков, 68), Сутула, Безус, Кунєв (Сліпченко, 35). Тренер: **Сергій Свистун.**

Голи: Пазюк (33), Лучкевич (75) — Безус (11), Климов (13), Сутула (50, 62).

Попередження: Лучкевич (27), Худченко (43) — Сутула (89).

Євген САПОЖНИКОВ
ІЗ СЕВАСТОПОЛЯ

ПФК "Севастополь-2" — "Титан" Д — 0:0.

10 серпня. СОК "Севморзавод". 1200 глядачів.

Суддя: А. Лисаковський, В. Лазеєв, Е. Курцеба (усі - Одеса).

Севастополь: Науменко, Шишкін (Солодянников, 46), Узбек, Солович (Шугладзе, 75), Биковець (Грінченко, 46), Чорнописький, О. Волков, Прошенко (Жуков, 78), Вишняков (Горюнов, 43), Прокопенко, Сучу (Домников, 71). Тренер: Олег Лещинський.

Донецьк: Рябой, Минка, Шубін, Квірквія (Погодін, 65), Барановський, Басов, Бородавка, Якушин (Гуліватий, 76), Кошелев, Козаченко (Кононенко, 46), Охмат. Тренер: **Євген Король.**

Попередження: Горюнов (48), Науменко (50), Сучу (70) — Козаченко (28), Шубін (50), Погодін (85).

До цього матчу в активі обох суперників не було жодного очка. Чи варто говорити про важливість матчу? Перша чверть часу пройшла без небезпечних моментів. Розвідка, одним словом. Перший небезпечний удар зі штрафного був імені Шубіна, але м'яч пролетів поруч з воротами. Господарі відповіли ударом Чорнописького головою — з тим самим результатом.

Ближче до середини першого тайму ініціатива перейшла до гостей, які створили кілька небезпечних моментів.

Перший удар по воротах у другому тайми зробили господарі зусиллями Сучу, але воротар донеччан був на місці. Це стало стартовим свистком для господарів, які заволоділи ініціативою. Утім, результат намагань севастопольців був нульовим. Як і кутовий, до якого призвела остання небезпечна атака підопічних Лещинського.

У компенсований час севастопольці провели небезпечну атаку, але заробили лише кутовий, після якого пролунав фінальний свисток.

СТАНОВИЩЕ КОМАНД

	І	В	Н	П	М	О
1. Титан А	4	3	1	0	7-2	10
2. Олімпік	4	3	0	1	12-5	9
3. Гірник	4	3	0	1	12-7	9
4. Іллічівець-2	4	3	0	1	8-4	9
5. ФК Полтава	4	3	0	1	6-2	9
6. Шахтар	4	2	1	1	8-3	7
7. Сталь	4	2	1	1	6-5	7
8. Шахтар-3	3	2	0	1	12-6	6
9. Кремінь	4	2	0	2	9-8	6
10. Арсенал	4	2	0	2	6-7	6
11. Олком	4	1	2	1	8-8	5
12. Зірка	4	1	1	2	5-5	4
13. Явір	4	1	1	2	5-7	4
14. Гірник-Спорт	4	1	1	2	3-7	4
15. Дніпро-75	4	1	0	3	2-10	3
16. ПФК Севастополь-2	4	0	1	3	2-7	1
17. Титан Д	4	0	1	3	2-8	1
18. Металург-2	4	0	0	4	6-18	0

4-й тур
10 серпня — неділя

Сталь — Шахтар — 2:1
Титан А — Арсенал — 3:1
Явір — ФК Полтава — 0:1
Гірник — Іллічівець-2 — 2:0
Гірник-Спорт — Олком — 1:1
Металург-2 — Кремінь — 2:4
Дніпро-75 — Олімпік — 0:4
ПФК Севастополь-2 — Титан Д — 0:0

У НАСТУПНОМУ ТУРІ ЗУСТРІЧАЮТЬСЯ
15 серпня — п'ятниця

Шахтар — Титан А
Олімпік — Сталь
Кремінь — Зірка
Іллічівець-2 — Гірник-Спорт
ФК Полтава — Гірник
Титан Д — Явір

16 серпня — субота

Арсенал — ПФК Севастополь-2
Шахтар-3 — Дніпро-75
Олком — Металург-2

НАЙВЛУЧНІШІ

Ілля Михальов ("Шахтар-3")	3	5
Ігор Мельник ("Іллічівець-2")	3	5
Денис Бережний ("Гірник")	3	4(1)
Віктор Арефєв ("Олімпік")	4	4
Максим Сутула ("Кремінь")	2	3
Ігор Бездольний ("Титан" А)	2	3(1)
Олександр Помазанов ("Шахтар")	3	3
Єгор Тарнов ("Олімпік")	3	3
Костянтин Дудченко ("Олком")	4	3

ДИСКВАЛІФІКОВАНІ

Сергій Севостьянов ("Шахтар")
Андрій Чернов ("Гірник")
Руслан Борщ ("Зірка")
Михайло Бузон ("Дніпро-75")

КРИВИЙ РІГ

"Гірник" — "Іллічівець-2" — 2:0 (1:0).

10 серпня. 18.00. 500 глядачів.

Судді: Р. Кисельов (Суми), І. Сидорук (Конотоп), О. Паращенко (Суми).

Кривий Ріг: Гурин, Гвоздевич, Козак (Мельник. 80), Хоменко, Мукан, Савин (Віт. Дяченко, 55), Бондар, Сичов, Семеренко (Федоров, 65), Босецький (Наликашвілі, 75), Бережний. Тренер: **Сергій Микула.**

Маріуполь: Семено, Ковальов, Петрович, Афонін, Салатин (Романов, 70), Ємельянов, Цапій (Коваленко, 46), Любошев (Куров, 84), Шенкевич, Кечеджі, Мельник. Тренер: **Юрій Керман.**

Голи: Сичов (7), Наликашвілі (85).

Попередження: Козак (75) — Ємельянов (75).

Андрій БОРОДІН
ІЗ ДНІПРОДЗЕРЖИНСЬКА

"Сталь" — "Шахтар" — 2:1 (1:1).

10 серпня. 17.00. 700 глядачів.

Судді: С. Скирта (Харків), А. Єремеєв (Миколаїв), О. Омельченко (Слов'янськ).

Дніпродзержинськ: Суслов, Попов-к, Афанасьєв, Полуницький, Ротань, Рудченко, Сергеєв (Донець, 55), Коваленко (Кальченко, 55, Богомаз, 90 + 2), Бондаренко (Шутов, 39), Скарлош (Войцеховський, 66), Подробаха (Немченко, 77). Тренер: **Андрій Северин.**

Свердловськ: Старцев-к, Коновалов (Шакун, 84), Якович, Сєрой, Колесник, Косяк (Сушко, 53), Севастьянов, Козин, Помазанов (Симбірьов, 69), Арт. Галушкин (Жадан, 62), Анд. Галушкин (Лукашев, 51). Тренер: **Дмитро Кара-Мустафа.**

Голи: Ротань (36), Подробаха (47) — Козин (22).

Попередження: Рудченко (21), Севостьянов (51), Яскович (70).

Вилучення: Севостьянов (74, друге попередження).

Володимир НЕЛЮБА
ІЗ КОМСОМОЛЬСЬКА

"Гірник-Спорт" — "Олком" — 1:1 (0:0).

10 серпня. 17.30. Стадіон "Юність". 500 глядачів.

Судді: О. Москаленко, О. Очкуренко, А. Семенов.

Комсомольськ: Ночовний, Полтавець, Турчин, Кир'янов, Слива, Ольшницький (Малиночка, 78), Русанцев, Кондрашов, (Стецько, 79), Шалаков (Ярошенко, 58), Скляренко, Продченко (Молодожон, 67). Тренер: **Юрій Сак.**

Мелітополь: Мельченко, Маслов, Реуцький, Пономаренко, Коваленко, Яковенко, Бугайов (Шачковський, 76), Галинський, Дудченко, Панченко. Тренер: **Олександр Шудрик.**

Голи: Савченко (55) — Ярошенко (60).

На 80-й хвилині Дудченко не реалізував пенальті (воротар).

Попередження: Ольшницький (45), Слива (50), Полтавець (79) — Шатковський (86), Коваленко (89).

КРАСНОПІЛЛЯ

"Явір" — "Полтава" — 0:1 (0:0).

10 серпня. 18.00. Стадіон "Колос". 500 глядачів.

Судді: В. Бондар (Харків), О. Сидорук (Вінниця), С. Лихотворик (Черкаси).

Краснопілля: Гуля, Морозов, Волков, Бусаргін-к, Молочай, Корсун (Кирієнко, 70), Краснощлик (Калашник, 80), Лебеденко, Матлаш, Перетятько (Азбукін, 85), Мішкур (Ткаченко, 60). Тренер: **Володимир Богач.**

Полтава: Зарубін, Оксимець, Гончаренко, Азаров, Забурдайло (Григоренко, 20), Бербат (Трефиловський, 75), Кудель, Батусов, Ткаченко, Бичков, Гордун, Лубенець (70). Тренер: **Олександр Омельчук.**

Голи: Гордун (65).

Попередження: Морозов (90+3) — Забурдайло (15), Бербат (19).

Микола Мацак
З АРМЯНСЬКА

"Титан" А – "Арсенал" — 3:1 (3:0).

10 серпня. 18.00. Стадіон "Хімік". 2100 глядачів.

Судді: О. Іванов (Макіївка), В. Тіпанов, О. Мартиненко (обидва — Київ).



Віктор Ряшко (головний тренер тернопільської «Ниви» вирішив здалеку подивитися на перебіг подій у «своїй» групі.

Армянськ: Кошелєв, Марченко (Крюков, 57), Калиненко, Рябченко (Шелест 65), Мацак (Кирпичов, 46), Столярчук, Бездольний, Арбузов (Абляметов, 55) , Мухамадеєв (Козлов, 66), Климентовський (Масалов, 70), Петроченко. Тренер: **Сергій Шевченко.**

Харків: Карпов, Борзенко, Лещенко, Шульга (Рибак, 46), Кононихін (Хамідов, 46), Призеємлін, Волга (Рудик, 62; Шевцов 87), Ємельянов, Степанчук, Будник (Соколянський, 25), Абдулмеджидов. Тренер: **Владислав Кисіль.**

Голи: Бездольний (8, 16, з пенальті), Петроченко (33) — Соколянський (90).

Попередження: Кирпичов (89) — Рибак (90+2).

Зустріч із харківським "Арсеналом" уболівальники Армянська чекали з нетерпінням. Адже ще зовсім свіжі спогади від прикрої домашньої поразки в минулому сезоні, яка і позбавила "Титан" місця у першій лізі.

Зустріч розпочалась з пошуку слабких місць суперників. Перша п'ятихвилинка пройшла в середині поля. А потім господарі перевели гру на половину суперника і це принесло швидкий результат. На 7-й хвилині форвард господарів Бездольний після навісу з правого флангу точно поклав шкіряного головою в кут воріт. Натхнені таким початком гри, господарі продовжували тиск на ворота гостей, який закінчився призначенням пенальті. Вирок арбітра блискуче виконав Бездольний. Після двох пропущених м'ячів харків'яни спробували налагодити контргру, але й господарі не залишились в боргу. Команди швиденько обмінялися голевими моментами. А на 33-й хвилині багатоходівка "Титана" завершилась блискучим ударом Петроченка з меж карного в кут воріт гостей. 3:0 — і це майже розгром.

У другій половині гри тренери обох команд провели ряд замін, прагнучи підсилити гру. Однак на характер гри проведені заміни майже не вплинули. Якщо гості і зуміли провести кілька атак на ворота господарів, то зиску з цих дій не одержали. А от "титанівці" мали б збільшувати рахунок. Зокрема, не використали можливості для взяття воріт Бездольний, Козлов, Столярчук.

Гра так би і добігла кінця, та на останніх хвилинах команди додали в бажанні гідно закінчити зустріч, що призвело до двох попереджень та гола в ворота господарів. Це нападник гостей Соколянський уже в компенсований час за повного потурання захисників "Титана" вразив головою ворота господарів після навісу з правого флангу. Майже одразу відмінну нагоду забити 4-й м'яч мав півзахисник господарів Столярчук, та на кілька сантиметрів не дотягнувся до м'яча.

Уболівальники, що прийшли на цю гру, гаряче дякували рідній команді за красиву гру і результат. Після цієї перемоги "Титан" очолив турнірну таблицю в своїй групі, посівши належне місце.

РЕБРОВ – ТИМОЩУК – 1:1

Росія

СТАНОВИЩЕ КОМАНД

	І	В	Н	П	М	О
1. Рубін	17	9	6	2	24-13	33
2. Динамо	17	9	4	4	24-18	31
3. Амкар	17	8	4	5	18-12	28
4. Спартак М	17	7	7	3	29-24	28
5. Крилья Совєтов	17	6	8	3	24-14	26
6. ЦСКА	17	6	7	4	23-15	25
7. Спартак Нч	17	7	3	7	18-19	24
8. Локомотив	16	6	6	4	22-17	24
9. Зеніт	16	5	7	4	25-20	22
10. Терек	16	6	3	7	14-20	21
11. Том	17	5	4	8	15-22	19
12. ФК Москва	17	4	7	6	17-20	19
13. Сатурн	17	4	5	8	15-20	17
14. Луч-Енергія	17	3	7	7	13-22	16
15. Хімки	17	2	7	8	22-36	13
16. Шинник	16	2	5	9	16-27	11

Найвлучніші

Вагнер Лав (ЦСКА) - 8
Ельдар Нізамутдінов ("Хімки") - 7
Пітер Одемвінджі ("Локомотив") - 7
Диніяр Білялетдінов ("Локомотив") – 7

Найближчі матчі

Зеніт – Терек (13.08)

У наступному турі, 15-17 серпня, зустрічаються

Том – Рубін
Локомотив – Сатурн
Динамо – Спартак Нч
Луч-Енергія – Крилья Совєтов
ЦСКА – Терек
Зеніт – Шинник
Хімки – ФК Москва
Амкар – Спартак М

17 ТУР

"Зеніт" продовжує пожинати плоди численних перенесень матчів із весни на липень, через що команда елементарно втомилася. При цьому з кожним матчем у фізичному плані "Зеніт" виглядає дедалі гірше. І це напередодні Суперкубка УЄФА проти свіжого "Манчестер Юнайтеда" і поєдинків у Лізі чемпіонів. Чи не дорогою ціною заплатив "Зеніт" за перемогу в Кубку УЄФА?

"Рубін" - "Зеніт" 4:1 (2:1).
"Рубін": Рижиков, Ансалді, Квірквелія, Шаронов, Орехов, Нобоа, Сибайя, Рязанцев, **Ребров** (Кобенко, 78), Караденіз (Адамов, 84), Бухаров (Хасан Кабзе, 81).
"Зеніт": Малафеєв, Анюков, Широков, Крижанац, Ширл, Зирянов, **Тимощук**, Денисов, Аршавін, Файзулін (П'юйгреньє, 64), Фатих Текке.
Голи: Бухаров (9, 72), **Ребров** (12), Кобенко (86), **Тимощук** (23, пен.).
Вилучення: П'юйгреньє (76), Тимощук (90+4).

Вже другий матч поспіль зі стартових хвилин у казанців виходить на поле Сергій Ребров і довіра тренера Курбана Бердиєва українцю виявилася виправданою. На початку матчу Ребров ударом головою відкрив лік голам у російській прем'єр-лізі. А до гола Реброва казанці встигли провести ще один. Якщо вже Ребров забиває, то що я гірший, – подумав Анатолій Тимощук, і згодом скорочує відставання пітерців у рахунку.

Долю матчу вирішила заміна Діка Адвоката, який випустив на поле не зовсім готового француза Себастьєна П'юйгреньє. У результаті, спочатку Бухаров з-під колишнього гравця "Нансі" забив свій другий гол, а потім П'юйгреньє був вилучений з поля за фол останньої надії проти все того ж Бухарова. Кінцівка поєдинку не залишила численних казанських уболівальників без подій. Спочатку прекрасний за виконанням гол забив Андрій Косенко. Потім московський суддя Максим Лаюшкин, у якого патологічна любов до жорстких заходів відносно футболістів, вилучив з поля Тимощука за грубий підкат. І, нарешті, в роздягальню достроково відправилися головні тренери команд Дік Адвокат і Курбан Бердиєв, які також отримали від арбітра червоні картки.

"Сатурн" - ЦСКА 0:4 (0:2).
ЦСКА: Акинфеєв, Одія, В.Березуцький, Ігнашевич, О.Березуцький, Шемберас (Рахимич, 76), Красич, Мамаєв (Алдонін, 64), Жирков (Джанер Еркін, 69), Дзагоєв, Вагнер Лав.
Голи: Вагнер Лав (17, 27), Мамаєв (50), Алдонін (90+2).
Вилучення: Зелао (67), Дюриця (83).

Дубль Вагнера Лава, одиночні постріли Павла Мамаєва та Євгенія Алдоніна – і "Сатурн" сходить з орбіти, занурюючись в темну безодню і ризикуючи зникнути назавжди. А ЦСКА, святкуючи прибраний урожай забитих м'ячів, крокує вгору і випереджає "Локомотив".

"Крилья Совєтов" - "Локомотив" 2:0 (0:0).
"Крилья Совєтов": Лобос, Будилін, Бут, Белозьоров, Леілтон, Бобер, Олег Іванов, Ярошик (Ковба, 81), Р.Аджинджал (Тихонов, 70), Савін (Салугін, 90+2), Коллер.
"Локомотив": Пеліцоллі, Сенніков, Спахич, Родольфо, Фініньо, Кочиш, Глушаков, Гуренко, Торбинський (Муджирі, 90+2), Білялетдінов, Мінченков (Сичов, 73).
Голи: Ковба (90+1), Бобер (90+3).

Основний час дивовижним чином завершився нульовою нічиєю, оскільки обидві команди не реалізували масу голевих шансів. Самарські чехи (Ян Коллер та Іржі Ярошик) відзначилися ударами у стійку і поперечину, а "залізничник" Родольфо потужнім ударом із штрафного струсонув хрестовину. Розв'язка сталася у компенсований арбітром час: дві помилки Пеліцоллі і два голи від Ковби та Бобера.

"Спартак" - "Хімки" 1:1 (1:0).
"Спартак": Плетикоса, Паршивлюк, Іранек, Філіпенко, Фаті, Шишкін (Майдана, 76), Ковач, Моцарт, Бистров (Прудніков, 57), Баженов (Дзюба, 78), Павлюченко.
Голи: Павлюченко (21) - Блатняк (70).

Не тільки у київського "Динамо" зараз криза. Народна команда Росії вкотре продемонструвала свою неміч і не змогла обіграти у "Лужниках" аутсайдера ліги, хоча й мала немалу кількість голевих моментів. Зачекаємо середи, коли Київ зіграє із Москвою, і дізнаємося, у кого "краща нереалізація моментів".

Динамо" - "Амкар" 1:0 (1:0).
"Динамо": Габулов, Ковальчик, Колодін, Фернандес, Гранат, Хохлов, Д.Комбаров, Семшов (Карпович, 80), К.Комбаров, Данні, Кержаков (Генков, 75).
Гол: Афанасьєв (4, автогол).

Як не крути, а це був матч претендентів на "золото". Ціна матчу була велика, тому іскрометного футболу у виконанні суперників трибуни так і не дочекалися. А вирішив все єдиний м'яч, забитий на самому початку зустрічі у ворота "Амкара" своїм же гравцем.

"Шинник" - "Луч-Енергія" - 1:2 (1:0).
Голи: Бояринцев (41) - Д.Н.Смірнов (50), Д.А.Смірнов (77).
Булига ("Луч") на 26-й хвилині не реалізував пенальті.
Вилучення: В'єштиця (59, "Шинник").

"Спартак Нч" - "Терек" 2:0 (1:0).
Голи: Сірадзе (18), Самсонов (89).

ФК "Москва" - "Том" 2:1 (1:1).
Голи: Чеснаускис (7), Годунок (60) - Мазнов (16).

Валерій ПРИГОРНИЦЬКИЙ.



ТРИЛЕР У РЕННІ

Франція

СТАНОВИЩЕ КОМАНД

	І	В	Н	П	М	О
1. Ліон	1	1	0	0	3-0	3
2. Бордо	1	1	0	0	2-1	3
3. Гренобль	1	1	0	0	2-1	3
4. Осер	1	1	0	0	2-1	3
5. Валансьєн	1	1	0	0	1-0	3
6. Гавр	1	1	0	0	1-0	3
7. Лор'єн	1	1	0	0	1-0	3
8. Монако	1	1	0	0	1-0	3
9. Марсель	1	0	1	0	4-4	1
10. Ренн	1	0	1	0	4-4	1
11. Лілль	1	0	1	0	0-0	1
12. Нансі	1	0	1	0	0-0	1
13. Канн	1	0	0	1	1-2	0
14. Нант	1	0	0	1	1-2	0
15. Сошо	1	0	0	1	1-2	0
16. Ле Ман	1	0	0	1	0-1	0
17. Ніцца	1	0	0	1	0-1	0
18. ПСЖ	1	0	0	1	0-1	0
19. Сент-Етьєн	1	0	0	1	0-1	0
20. Тулуза	1	0	0	1	0-3	0

Найвлучніші:

Бензема ("Ліон") — 2
Томер ("Ренн") — 2

У наступному турі, 16-17 серпня, зустрічаються

Ніцца — Нансі
Сент-Етьєн — Сошо
Тулуза — Гавр
Нант — Монако
Лілль — Ле Ман
Канн — Валансьєн
ПСЖ — Бордо
Гренобль — Ренн
Лор'єн — Ліон
Марсель — Осер

1 ТУР

Стартували – так стартували! Що тут ще додати? Про яскравіший почин годі й мріяти! Передусім, звісно ж, мова про ренно-марсельське протистояння. Цікавим воно було тим, що підопічні Ерика Герета ще до початку сезону заявили про свої апетити-максимум, – от і хотілось побачити, як вони втілюватимуться в життя. І незважаючи на втрату "Ренном" очок, можна сміливо констатувати, що в левів є непоганий опонент. Непоступливий, сміливий, у хорошому сенсі слова – нахабний!.. Ну, а глядачі потішилися вісьмома м'ячами за півтори години, що, безумовно, окупило, а то й у кілька разів перевершило витрати за візит на стадіон.

Не були обділеними голевим видовищем фани й на "Жерлані", де свій вдалий дебют на тренерському містку "Ліона" без надзусиль оформив Клод Пюель.

Серед інших результатів туру варто згадати про вольову перемогу "Бордо". І все б воно нічого, якби суперником жирондистів був не "Канн"...

Інша річ із "Монако", який зливою голів у ворота ПСЖ також не відзначився, але, за відсутності доброї половини гравців основи, такий результат може вважати для себе абсолютно вдалим.

Приємно здивували новачки дивізіону "Гавр" та "Гренобль", причому останній ознаменував свій старт у вищій французькій лізі вольовою перемогою.

"Ле Ман" — "Лор'єн" — 0:1 (0:0).
Гол: Жалле (58).

"Осер" — "Нант" — 2:1(1:0).
Голи: Єлень (36), Кверсія (73) — де Фрета (68).

"Монако" — ПСЖ — 1:0 (0:0).
Гол: Німані (78).
Першими успіху могли добитися гості, коли Людовик Жюлі вивів Фабріса Панкрата наодинці зі Стефаном Рюфф'є, але форвард парижан не зумів переграв голкіпера. Незабаром захисник Сеара, отримавши пас від все того ж Жюлі, небезпечно вдарив, проте м'яч пройшов поряд зі стійкою. Після перерви підопічним Рикарду Гомеша вдалося перехопити ініціативу і на 78-ій хвилині добитися успіху. Фредерик Німані ударом головою замкнув навіс із лівого флангу Камеля Мер'єма.

"Валансьєн" — "Сент-Етьєн" — 1:0 (1:0).
Гол: Данич (27).

"Бордо" — "Кан" — 2:1 (0:1).
Голи: Гуркуфф (54), Кавенагі (80) — Ніве (14).

"Нансі" — "Лілль" — 0:0.

"Гавр" — "Ніцца" — 1:0 (0:0).
Гол: Лезаж (72).

"Сошо" — "Гренобль" — 1:2 (0:0).
Гол: Ердинг (77) — Акру (87), Морейра (88).

"Ренн" — "Марсель" — 4:4 (1:3).
Голи: Томер (6; 50), Мананда (89, у свої ворота), Шейру (90) — Коне (11), Бен Арфа (13), Ньянг (27), Гранден (90).

"Ренн" зусиллями Олів'є Томера вже на 6-й хвилині відкрив рахунок. Проте "Марсель", продемонструвавши прекрасний атакувальний футбол, вже до середини першого тайму вів із рахунком 3:1 завдяки точним ударам Бакарі Коне, Хатема Бен Арфи й Мамаду Ньянга. Після перерви "Ренн" усіма силами намагався врятувати гру й був винагороджений за старання. Спочатку Томер оформив дубль, а за хвилину до закінчення основного часу захисник "Марселя" Ель Амін Ербате поцілив м'ячем у свого воротаря Стіва Мананду й снаряд закотився в порожні ворота. На першій доданій хвилині "Марсель" знову вийшов уперед, коли після проходу Джибріля Сиссе відзначився Елліо Гранден. Але через хвилину непоступлий "Ренн" таки зрівняв рахунок завдяки точному удару головою Бруно Шейру.

"Ліон" — "Тулуза" — 3:0 (1:0).
Голи: Макун (12) Бензема (58, 66).
Господарі, як говориться, не забували про свій статус на полі ні на мить. Це й вилилося в остаточний рахунок поєдинку. Дублем відзначився найкращий бомбардир минулої першості Франції — Карим Бензема. Спершу на 58-й хвилині форвард "левів", отримавши пас від Сиднея Гову, завдав удару, і "круглий", зрикошетивши від Мауро Четто, влетів у ворота, а через вісім хвилин виявився першим на добив м'яч після пострілу Жан-Алена Бумсонга. Рахунок же відкрив на 12-й хвилині Жан Макун, замкнувши ударом головою навіс зі штрафного, виконаного Жуніньо.

Ірина ХОЛОД.

«Український футбол».
Свідоцтво про реєстрацію КВ № 10336
Виходить тричі на тиждень (вівторок, середа, п'ятниця).
Державне видавництво «Преса України». 03047, м. Київ-47, проспект Перемоги, 50.
Отримувач коштів: Державне видавництво «Преса України» Державного управління справами. Розрахунковий рахунок № 26000101014669 КРД «Райффайзен» Банк «Аваль» МФО 322904, для «Українського футболу», код 05905668.

Адреса редакції: 03047,
м. Київ-47, проспект Перемоги, 50.
Телефони редакції:
454-83-03, 454-83-90
Факс: 235-31-52, 454-83-03
Відділ реклами та реалізації:
454-88-91
Електронна пошта — mu@pressa.kiev.ua
Сайт:www.ukrainian-football.com

Т.в.о. головного редактора
О. В. ОЗІРНИЙ
Видрукувано з готових редакційних фотоформ.
Зам. 3025088.
Індекс 60994.

